

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA

Briuselis, 23.11.2005
KOM(2005) 586 galutinis

2005/0236 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl vėliavos valstybės reikalavimų laikymosi

(pateikta Komisijos)

{SEK(2005) 1497}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1) PASIŪLYMO PATEIKIMO APLINKYBĖS

- **Pasiūlymo pagrindas ir tikslai**

Komisijos pasiūlymas pateikiamas padėčiai pasaulyje ir Europoje sparčiai kintant. Jame atsispindi bendri apmąstymai apie valstybių narių atsakomybę įgyvendinant jų pačių ratifikuotas ir įsigaliojusias tarptautines sutartis.

Pasiūlyme taip pat atsižvelgiama į vis didėjančią būtinybę patobulinti esamas taisykles ir tinkamą jų taikymą, kad būtų ištaisyti nustatyti trūkumai, sudaryta galimybė valstybėms narėms pakankamai padėti viena kitai ir bendradarbiauti keičiantis sukauptomis žiniomis ir praktine patirtimi.

Jame atsižvelgiama į Komisijos pareigą išsamiau apibrėžti Direktyvos 94/57/EB 3 straipsnio 1 dalį, kurioje jau nustatyti reikalavimai vėliavos valstybėms. Taigi kalbama ne apie naujų taisyklių, numatančių naujus suvaržymus, priėmimą, o apie siekį, kad galiojančios taisyklės realiai padėtų plėtoti platesnę saugumo jūroje, jūrų ir aplinkos apsaugos veiklą.

Nenormalu yra tai, kad 164 Tarptautinės jūrų organizacijos valstybėms narėms ratifikavus ir įsipareigojus vykdyti sutartis, susijusias su saugumu jūroje ir taršos iš laivų prevencija, tenka konstatuoti, kad realus saugumo jūroje ir taršos iš laivų prevencijos lygis įvairiose vėliavos valstybėse labai skiriasi. Todėl reikalavimų neatitinkantys laivai ir toliau plaukioja po visą pasaulį keldami nuolatinę grėsmę Europos pakrantėms ir sukurdami nesąžiningą konkurenciją tarp jūrų transporto įmonių. Į tokią liūdną padėtį 2003 m. dėmesį atkreipė jūrų verslo atstovai (*Shipping Industry Guidelines on Flag State performance, Marisec 2003*), o dar labiau trisdešimt keturių Ramiojo ir Atlanto vandenynų regiono valstybių ministrai, 2004 m. pabaigoje susirinkę Vankuveryje (Antroji Paryžiaus ir Tokijo susitarimo protokolų dėl uosto valstybės atliekamos laivų kontrolės jungtinė ministrų konferencija „Sustiprinti atsakomybės grandis“. Tarpregininė veikla siekiant nutraukti reikalavimų neatitinkančių laivų eksploataciją – (Britų Kolumbija), Kanada, 2004 m. lapkričio 2-3 d.).

Savo ruožtu jūrų verslo atstovai prekinius laivus turinčioms ar eksploatuojančioms jūrų transporto bendrovėms skirtose rekomendacijose dėl laivo vėliavos pasirinkimo, dar labiau atkreipė dėmesį į skirtumus tarp vėliavos valstybių.

Vankuveryje priimtoje bendrojoje deklaracijoje ministrai pabrėžė, kad tam tikruose regionuose iki šiol eksploatuojami reikalavimų neatitinkantys laivai. Todėl reikia imtis kitų priemonių kovojant su tokių laivų savininkais ir eksploatuotojais, kurie ir toliau neatsakingai vykdo veiklą, neatsižvelgdami į tarptautines taisykles ir saugios laivybos praktiką. Nuo 1998 m. kovo, kai buvo surengta pirmoji konferencija, įvyko ir daugiau nerimą keliančių avarių ir incidentų jūroje, kurių metu žuvo žmonių ir buvo užteršti vandenynai. Šios avarijos ir incidentai jūroje padarė didelių ekonominių nuostolių, žalos aplinkai ir pasėjo nerimą visuomenėje, todėl akivaizdu, kad būtina imtis papildomų priemonių siekiant sustiprinti saugumą ir taršos prevenciją (...). Reikalavimų neatitinkančius laivus paprastai eksploatuoja tie, kurie stengiasi gauti

komercinės naudos eksploatuodami žemesnio, nei reikalauja tarptautiniai standartai, lygio laivus (...). Kai kurios vėliavos valstybės vis dar nevykdo savo pagrindinės pareigos prižiūrėti, kad laivai, kuriems leista plaukioti su jų vėliava, atitiktų tarptautinėse sutartyse nustatytus reikalavimus. Kai kurios vėliavos valstybės administracijos neprižiūri ir veiksmingai netikrina institucijų, kurioms yra suteikūsios įgaliojimus ir kurios nedirba taip, kad užtikrintų visapusišką ir veiksmingą įvertinimą, patikrinimus ir liudijimų išdavimą (...). Dėl to nuolat prarandami laivai, žūva žmonės ir teršiama aplinka ir todėl reikia imtis papildomų priemonių siekiant sugriežtinti bendrą jūrų transporto saugumą ir jūrų aplinkos taršos prevenciją.

Europos Sąjungoje šis skirtumas akivaizdžiai atsiskleidžia palyginus procentais išreikštą atskirų vėliavos valstybių sulaikytų laivų skaičių. Šį reiškinį iliustruoja Paryžiaus memorandumo duomenys, susiję su uosto valstybių kontrole.

Valstybių narių, su kurių vėliavomis plaukioja daug laivų, 2002–2004 m. sulaikytų laivų skaičius svyruoja nuo 1,1 iki 7,3 %. Reikia pripažinti, kad išsiplėtus Europos Bendrijai sulaikytų jos laivų vidurkis labai padidėjo. 2002–2004 m. laikotarpiu visų 25 valstybių narių sulaikytų laivų vidurkis pasiekė 4,6 %, o senesniųjų 15 valstybių narių sulaikytų laivų vidurkis yra 2,9 %. Komisija remdamasi statistika mano, kad vėliavos valstybių įsipareigojimai ir toliau yra trūkstama saugumo jūroje srities teisės aktų grandis.

Komisijos pasiūlymu praktiškai siekiama ištaisyti ne tik tai, kad nėra TJO nustatytų taisyklių taikymo kontrolės, bet ir du pagrindinius šios organizacijos trūkumus:

- Tai, kad kiekvienai susitariančiajai šaliai leidžiama savo nuožiūra taikyti sutarčių pagrindinių taisyklių išimtis ar leidžiančias nukrypti nuostatas,
- Papildomos priemonės, priimtos TJO rezoliucijos forma, yra neprivalomojo pobūdžio, tačiau jos laikomos esminėmis siekiant veiksmingai taikyti minėtus įsipareigojimus.

Šie trūkumai didele dalimi paaiškina įvairių valstybių laivų kokybės skirtumus ir sumažina teisėtą galimybę imtis veiksmų (atlikti uosto valstybės kontrolę) prieš reikalavimų neatitinkančius laivus. Todėl šiuo pasiūlymu siekiama Bendrijos direktyvoje išvardyti valstybėms narėms, kaip vėliavos valstybėms, tenkančius įpareigojimus, kartu atsižvelgiant į TJO pateiktus paaiškinimus.

Tarptautinėse sutartyse nustatytų saugumo jūroje taisyklių privalomo laikymosi principas jau įtrauktas į Direktyvos 94/57/EB 3 straipsnį, pagal kurį valstybės narės privalo vykdyti TJO rezoliuciją A.847 (20) dėl direktyvų, kuriomis siekiama padėti vėliavos valstybėms taikyti TJO priemones.

Kadangi ta rezoliucija yra neišsami ir kartais netiksli, todėl TJO įsipareigojo perrašyti savo gaires, suteikdama joms kodekso, skirto privalomų priemonių įgyvendinimui, formą. Tas kodeksas, kaip ir pirminė rezoliucija, TJO nariams nebus privalomas. TJO taip pat nusprendė papildyti kodeksą valstybių administracijų audito sistema. TJO audito sistema siekiama ne taikyti sankcijas valstybėms, kurios, kaip TJO sutarčių susitariančiosios šalys, nevykdo savo įsipareigojimų (arba juos vykdo tik iš dalies), o padėti joms padidinti savo gebėjimą kodekse išvardytoms sutartims įgyvendinti.

Kodeksas ir audito sistema bus priimti 2005 m. lapkričio mėnesį TJO generalinės asamblėjos metu.

Komisija iškart pasinaudojo proga Bendrijos lygmeniu padaryti išvadas iš tarptautinių lygiu atliktų darbų, juo labiau kad pati Taryba jau buvo pasisakiusi dėl tolimesnių veiklos gairių. 2002 m. gruodžio 6 d. išvadose dėl tolimesnių veiksmų, kurių reikėtų imtis atsižvelgiant į tanklaivio *Prestige* nuskendimą, Taryba pareiškė palaikanti TJO vėliavos valstybės kodekso parengimo ir privalomo audito sistemos kūrimo darbus, kuriais siekiama, kad vėliavos valstybės vykdytų pagal tarptautines sutartis joms tenkančius įsipareigojimus.

Toks Tarybos politinis įsipareigojimas paaiškina, kodėl Jungtinė Karalystė, Kipras ir Prancūzija jau yra savanoriškai pasiūliusios, kad 2004 m. būtų atliktas su jų vėliavomis plaukiojančių laivų auditas.

Komisija, atsižvelgdama į naujas TJO gaires, siekia į Bendrijos teisę perkelti dalį vėliavos valstybėms skirtą kodekso ir užtikrinti, kad valstybės narės veiksmingai ir darniai laikytųsi savo tarptautinių įsipareigojimų.

Komisija, atsižvelgdama į tai, kad kai kurios tarptautinės sutartys, turinčios didelės reikšmės saugumui jūroje ir taršos prevencijai, nėra ratifikuotos, į savo direktyvos pasiūlymą siekia įtraukti skatinamąsias Bendrijos priemones. Ji taip pat siūlo sukurti mechanizmą, kuriuo taikant komiteto procedūrą prireikus būtų užtikrintas darnus standartų ir nuostatų, paliktų valstybių narių nuožiūrai, taikymas.

Galiausiai Komisija siekia, kad valstybių narių laivynas taptų patrauklesnis ir Europos laivynas taptų kokybiškas, kartu išsaugant konkurencinę aplinką trečiųjų šalių atžvilgiu. Tuo pagrindžiama galimybė trečiosioms šalims, užtikrinančioms panašią kokybės sistemą, sudaryti sutartis su Europos bendrijos valstybėmis narėmis, siekiant pasinaudoti tokiais pat privalumais kaip ir valstybės narės.

• **Bendrosios aplinkybės**

Pabrėžtina, kad kodekse privalomoms TJO priemonėms taikyti, patikslinama ir papildoma TJO rezoliucija A. 847 (20) dėl direktyvų, kuriomis siekiama padėti vėliavos valstybėms taikyti TJO priemones ir ypač priminti, kad dabar valstybių narių jūrų administracijos pagal Direktyvos 94/57/EB 3 straipsnio 1 dalį jau yra įpareigosios dalyvauti jų laivų patikrinimų ir sertifikavimo procese laikydamosi atitinkamų šios rezoliucijos priedo ir priedėlio nuostatų.

Kai kurioms valstybėms narėms netinkamai taikant tarptautinius dokumentus ir jų laikantis vėliavos valstybių atsakomybės srityje atsiranda įvairūs iškraipymai :

- ekonominiai skirtumai tarp valstybių, geriau prižiūrinčių savo vėliavos laivus ir tų valstybių, kurios tai daro aplaidžiau. Nuo to, kaip griežtai laikomasi tarptautinių dokumentų nuostatų, priklauso geros laivo būklės palaikymo kaina.
- socialinis iškraipymas: vėliavos valstybių tarptautinių įsipareigojimų nesilaikymo pasekmė – žemesnės kvalifikacijos, taigi ir pigesnės įgulos

samdymas ir didelis socialinis dempingas, dėl kurio darbo netenka kvalifikuoti darbuotojai. Be to, dėl to jūrinės profesijos tampa vis nepatrauklesnės, o Bendrijos saugumo jūroje teisei įgyvendinti reikalingos laivo saugos valdymo sistemos turi būti įdiegtos kvalifikuotų darbuotojų ir turi būti pripažintos jūrininkų kvalifikacijos bei vykdoma atestatų priežiūra (Direktyva 2001/25/EB).

- galiausiai šie ekonominiai ir socialiniai aspektai tiesiogiai veikia aplinkos apsaugą, nes eksploatuojant reikalavimų neatitinkančius laivus su nekvalifikuota įgula didėja žmonių žūties jūroje pavojus, žalos aplinkai pavojus ir jos atitaisymo išlaidos.

- **Pasiūlymo srityje galiojančios nuostatos**

Aiški nuoroda į TJO rezoliuciją A. 847(20) pateikiama Direktyvos 94/57/EB 3 straipsnio 1 dalyje, kuria šią rezoliuciją reikalaujam įgyvendinti.

- **Derėjimas su kitomis Sąjungos politikos sritimis ir tikslais**

Pasiūlymas yra trūkstama saugumo jūroje srities teisinių priemonių grandis. Jis atspindi valstybių narių siekį įdiegti jų įsipareigojimų, išplaukiančių iš tarptautinių dokumentų, kurių šalys jos yra, kontrolės Bendrijos lygiu sistemą, ypač į Bendrijos teisę perkeliant kodeksą dėl vėliavos valstybių įsipareigojimų vykdymo ir audito sistemą. Visos šios sudėtinės dalys prisideda prie Europos Sąjungos padėties gerinimo tarptautinėje arenoje.

2) KONSULTACIJOS SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO ĮVERTINIMAS

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Naudoti konsultacijų metodai, pagrindiniai susiję sektoriai ir bendras respondentų apibūdinimas

2004 m. gegužės mėnesį ir 2005 m. vasario mėnesį Komisija organizavo valstybių narių ir jūrų verslo atstovų konsultacinius posėdžius, kurių metu buvo nagrinėjami jos tarnybų darbo dokumentai, kuriuose buvo pateikti išsamūs su planuojamais projektais susiję klausimai. Be to, Komisija konsultacijų dalyvių paprašė jai raštu pateikti išsamius komentarus.

Jūrų verslo sektoriai, su kuriais buvo konsultuojamasi, atstovauja laivų savininkų, laivų krovinių savininkų, naftos bendrovių, uostų administracijų, klasifikacinių bendrijų, draudėjų, laivų statytojų, ločmanų ir jūrininkų interesams. Tai daugiausia Europos lygmens ir kai kurios tarptautinio lygio profesinės asociacijos.

Pasak valstybių narių, valstybės laikydamosi su vėliavos valstybių įsipareigojimais susijusių standartų patiria tiesioginių išlaidų (kvalifikuoti inspektoriai, administravimo sistemų įdiegimas, kvalifikuoti auditoriai) ir netiesioginių išlaidų (kai kurios valstybės tikrinimą ir liudijimų išdavimą paveda klasifikacinėms bendrovėms). Tačiau tuos standartus jau įdiegusios valstybės narės vieningai tvirtina, kad investicijos labai atsiperka, nes racionalizuojama veikla ir sukuriama masto

ekonomija.

Remdamasi konsultacijomis ir įvairiais tyrimais, Komisija priėjo išvadą, kad į direktyvą reikia įtraukti kodeksą, skirtą vėliavos valstybėms privalomoms TJO priemonėms įgyvendinti.

Išsami informacija, susijusi su svarstytomis galimybėmis ir akto pasirinkimu, pateikiama poveikio tyrime (SEK(2005) 1497). Jame daroma išvada, kad teisės akto projekto pateikimas yra tikslingas.

Gautų nuomonių santrauka ir kaip į jas buvo atsižvelgta

Verslo atstovai palankiai priėmė Komisijos iniciatyvą, tačiau patarė vis dėlto truputį atsargiau vertinti iniciatyvą, kuria būtų remiami tik Europos Sąjungos valstybių narių laivai. Be to, jie Komisijos paprašė TJO darbus šia tema į Bendrijos teisę perkelti kaip galima tiksliau.

Į šiuos bendro ar specifinio pobūdžio prašymus buvo tinkamai atsižvelgta. TJO dokumentų tekstai yra pridėti prie direktyvos pasiūlymo, ir Komisija pasiūlė patvirtinti tam tikras valstybėms narėms privalomas jų nuostatas. Be to, laivams plaukiojantiems su vienos iš Europos valstybių vėliava pritaikytos skatinamosios priemonės lengvatų forma, kurios ateityje turėtų pasireikšti sušvelninta uosto valstybės kontrole sąžiningai išipareigojimus vykdančių Europos valstybių laivams. Trečiosios šalys, jei bus pasirašytos išorės sutartys, turės tokius pat privalumus, jei pasieks tokių pat kokybės rezultatų. Galiausiai Komisija to pageidaujančioms valstybėms narėms padės atlikti savo auditą (audito parengimas ir vykdymas).

• **Tyrimo atlikimas ir jo rezultatų taikymas**

Aptariamos mokslo / tyrimo sritys

Saugumas jūroje, žmonių gyvybės apsauga jūroje ir aplinkos apsauga.

Naudota metodologija

Naudota Tarptautinės jūrų organizacijos metodologija pasitelkiant vėliavos valstybių atliktas savo veiklos įvertinimo ataskaitas. Valstybės narės sutiko, kad jų atliktoms savo laivų įvertinimo ataskaitoms būtų pritaikyti papildomi kriterijai ir kad jos būtų nuodugniau išnagrinėtos Europos lygiu.

Pagrindinės organizacijos / pagrindiniai ekspertai, su kuriais buvo konsultuotasi

Buvo reikalinga Europos jūrų saugos agentūros ekspertizė.

Gautų nuomonių, į kurias buvo atsižvelgta, santrauka

Buvo paminėti egzistuojantys galimi dideli pavojai, kurių pasekmės būtų neatitaisomos. Vieningai pripažinta, kad tokių pavojų esama.

Gautos nuomonės įtrauktos į Europos Parlamento komiteto MARE ataskaitą, kurią galima rasti internete šiuo adresu:

http://www.europarl.eu.int/tempcom/mare/default_en.htm

Tyrimo rezultatų paskelbimas visuomenei

Europos jūrų saugos agentūros interneto svetainė:

<http://www.emsa.eu.int/end802.html>

- **Poveikio įvertinimas**

Svarstytos dvi galimybės: atskira valstybių narių veikla ir direktyvos, susijusios su reikalavimais dėl vėliavos valstybių atitikties, pasiūlymas.

Dėl pirmosios galimybės išnagrinėjus pasekmes ekonomikos, socialinėje ir aplinkos apsaugos srityje, buvo padaryta tokia išvada: jokia atskira valstybių narių veikla – griežta, netolygi (ir netgi jos nebuvimas) – neprisidės prie tikslų visoje Bendrijoje įgyvendinimo ir nesukurs tos pridėtinės vertės, kokią gali suteikti Bendrijos veiksmai, kuriais siekiama vienodai visoje Sąjungoje taikyti TJO nustatytą tarptautinę reguliavimo sistemą. Be to, vykdant pavienius veiksmus įvairiose vėliavos valstybėse saugumo ir apsaugos lygis gali tapti nevienodas ir taip pat sukelti ekonominio iškraipymo pavojų.

Išnagrinėjus antrąją galimybę padaryta išvada, kad į Bendrijos teisę įtraukus TJO kodeksą valstybėms narėms naujų įsipareigojimų neatsirastų, nes jų jūrų administracijos laikosi įsipareigojimų, numatytų pagal tarptautines sutartis. Taigi dėl tokios veiklos neturėtų susidaryti papildomų biudžeto išlaidų, bet labai pagerėtų saugumas jūroje, vadinasi, ir aplinkos apsauga, taip pat ir jūrininkų socialinės sąlygos.

Komisija atliko poveikio įvertinimą, įtrauktą į Komisijos teisėkūros ir darbo programą; Komisijos ataskaitą galima rasti jos interneto svetainėje adresu: http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/index_en.htm

3) TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

- **Siūlomų priemonių santrauka**

Siūloma sustiprinti saugumą jūroje, jūreivių ir aplinkos apsaugą įpareigojant vėliavos valstybes atsakingiau vykdyti savo įsipareigojimus, prisiimtus pasirašant tarptautines sutartis. Šiuos įsipareigojimus jos privalo vykdyti prieš laivui suteikdamos teisę plaukioti su jų vėliava ir jiems ją suteikus.

Tiksliau tariant, turi tapti privalomos kodekso, skirto vėliavos valstybėms privalomoms TJO priemonėms taikyti, nuostatos ir turi būti įtraukta vėliavos valstybių audito sistema.

- **Teisinis pagrindas**

Pasiūlymas yra pagrįstas Sutarties 80 straipsnio 2 dalimi ir Direktyvos 94/57/EB 3 straipsnio 1 dalimi.

- **Subsidiarumo principas**

Subsidiarumo principas taikomas, nes pasiūlymas nepatenka į išimtinės Bendrijos kompetencijos sritį.

Pasiūlymo tikslų valstybės narės tinkamai įgyvendinti negali dėl toliau išvardytų priežasčių.

Teisę plaukiooti su valstybės vėliava laivui suteikia valstybės, tačiau tokios teisės suteikimas ir jos išsaugojimo sąlygos yra apibrėžtos valstybių narių ratifikuotose tarptautinėse sutartyse. Darnus šių teisės suteikimo ir jos išsaugojimo taisyklių taikymas priklauso Bendrijos kompetencijai, nes tarptautinė kontrolės sistema neegzistuoja.

Pavienių valstybės narės veiksmų nepakanka norint įgyvendinti užsibrėžtus tikslus, nes jūrų transportas iš esmės yra tarptautinio pobūdžio, ir įsipareigojimai, išplaukiantys iš tarptautinių dokumentų, kuriais ypač siekiama kovoti su „patogios“ valstybės vėliavomis, neduotų rezultatų, jei valstybės narės veiktų pavieniui.

Pavieniai valstybių narių veiksmai prieštarautų Direktyvos 94/57/EB, kuria numatomas TJO rezoliucijos A. 847 (20) įgyvendinimas Bendrijos lygiu ir kuri yra šio pasiūlymo pagrindas, nuostatoms.

Bendrija pasiūlymo tikslus geriau įgyvendinti gali dėl toliau išvardytų priežasčių.

Nagrinėjant valstybių narių atliktas savo veiklos įvertinimo ataskaitas (*Self Assessment Form*), susijusias su tarptautinių įsipareigojimų, išplaukiančių iš sutarčių, kurių šalys yra valstybės narės, įgyvendinimu, atsiskleidė daug įvairių valstybių narių skirtumų, dėl kurių laivybos sauga tampa silpnesnė. Šie skirtumai ypač susiję su klasifikacinių bendrovių kontrole, avarijų valdymu, jūrų administracijų struktūros nustatymu ir kokybės sistemos įdiegimu. Todėl Europos Sąjungos veiksmai yra būtini, ypač metodologiniu ir praktiniu požiūriu.

Direktyvos pasiūlymu, valstybės narės skatinamos ratifikuoti tarptautines sutartis; valstybės narės tai gali padaryti geriau nei Bendrija, nes pastaroji neturi išimtinės kompetencijos šiose sutartyse nurodytose srityse. Pasiūlyme numatoma, kad nacionalinės jūrų administracijos turi įdiegti kokybės sistemą, nustatydamos tikslus kokybės srityje, o valstybėms narėms tam pasiekti leidžiama pasirinkti ISO standartą 90001:2000 arba lygiaverčius standartus. Tik valstybės narės pagal atitinkamoms valstybių narių jūrų administracijoms priimtinausius standartus gali įdiegti tokias sistemas, kurios joms būtų geriausiai pritaikytos, tam, kad būtų pasiekti nustatyti tikslai.

Pasiūlyme taip pat numatomas valstybių narių laivų auditas, pastarosioms suteikiant teisę pasirinkti audito datą ir galimą Komisijos pagalbą.

Taigi pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas proporcingumo principą atitinka dėl toliau išvardytų priežasčių.

Valstybės narės įsipareigojo vykdyti TJO nuostatas dėl vėliavos valstybių atsakomybės ir leisti TJO atlikti su jų vėliava plaukiojančių laivų auditą. Taigi Komisijos atsakas atitinka valstybių narių lūkesčius.

Be to, dėl siūlomos direktyvos įgyvendinimo valstybės narės nepatirs papildomų išlaidų, nes kaip tik yra siekiama jūrų administracijų lėšas panaudoti racionaliau. Sutartyje numatytų priemonių panaudojimas yra Europos Sąjungos narėms – vėliavos valstybėms tenkančių įsipareigojimų įgyvendinimo kokybės ir suvienodinimo garantas.

- **Priemonių pasirinkimas**

Siūloma(-os) priemonė(-ės): direktyva.

Kitos priemonės nebūtų tinkamos dėl toliau išvardytų priežasčių.

Būtinybė į Bendrijos teisę perkelti TJO įpareigojimus grindžiama dviem dalykais: kontrolės ir sankcijų mechanizmų tarptautinėje jūrų teisėje nebuvimu ir dideliais Europos laivų kokybės skirtumais.

Atsižvelgiant į įsipareigojimus, išplaukiančius iš TJO sutarčių, kurių susitariančiosios šalys yra visos valstybės narės, pastarosios į savo nacionalinę teisę turi perkelti, arba laikoma, kad yra perkėlusios, taisykles, išdėstytas privalomoms TJO priemonėms taikyti skirtame kodekse. Pasirinktina direktyva, nes Komisija siūlo valstybėms narėms, prireikus, ratifikuoti kodekse minimas sutartis ir įdiegti kokybės kontrolės sistemą.

Kitos priemonės nebūtų tinkamos. Paprasto valstybių narių bendradarbiavimo nepakaktų. Kodekse minimas sutartis dėl privalomų TJO priemonių įgyvendinimo jos jau ratifikavo. Todėl reikia padaryti kokybinį šuolį šių privalomų tarptautinių dokumentų darnaus įgyvendinimo ir kontrolės link. Ypač svarbu pabrėžti, kad tarptautiniu lygiu net Tarptautinėje jūrų organizacijoje nėra priemonių, sukurtų užtikrinti šių tarptautinių sutarčių laikymąsi ir, prireikus, sankcijoms dėl trūkumų taikyti.

Komisija pabrėžia, kad valstybės narės, kurios taikydamos turimus nacionalinius teisės aktus užtikrina veiksmingą savo, kaip vėliavos valstybių, įsipareigojimų vykdymą, naujų teisės aktų priimti neturi. Jos, atsižvelgdamos į iš direktyvos 19 straipsnio išplaukiančius įsipareigojimus, gali Komisijai tik pranešti apie savo galiojančius teisės aktus ir pateikti jų kopijas.

4) POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas Bendrijos biudžetui poveikio nedaro.

5) PAPILDOMA INFORMACIJA

- **Modeliavimas, bandomasis ir pereinamasis laikotarpiai**

Pasiūlyme yra arba bus numatytas pereinamasis laikotarpis.

- **Naujas nagrinėjimas/Persvarstymas /automatinio panaikinimo sąlyga**

Į pasiūlymą įtraukta persvarstymo sąlyga.

- **Koreliacijos lentelė**

Valstybės narės privalo Komisijai pateikti nacionalinių nuostatų, kuriomis direktyva perkeliama į nacionalinę teisę, tekstą bei šių nuostatų ir šios direktyvos koreliacijos lentelę.

- **Europos ekonominė erdvė**

Šis akto projektas priklauso sričiai, kuriai taikomas EEE susitarimas, todėl yra pagrindas jo taikymą išplėsti ir Europos ekonominei erdvei.

- **Išsamus pasiūlymo skyrių ar straipsnių paaiškinimas**

1 straipsnyje apibrėžiami tikslai: užsitikrinti, kad valstybių narių teisės aktai neprieštaruja TJO sutartims, sustiprinti saugumą ir taršos prevenciją iš laivų, plaukiojančių su valstybės narės vėliava.

2 straipsnyje pateikiamas direktyvos pasiūlyme vartojamų terminų, sąvokų ir nuorodų apibrėžimų sąrašas.

3 straipsniu siekiama užtikrinti tarptautinės sistemos, reglamentuojančios iš TJO sutarčių išplaukiančius vėliavos valstybių įsipareigojimus, įgyvendinimą ir valstybės narės kviečiamos tapti šių sutarčių šalimis.

4 straipsnyje pakartojami vėliavos valstybės įsipareigojimai turėti administraciją, aprūpintą atitinkamais ištekliais ir procedūromis.

5 straipsnyje pagal šios srities TJO gaires patikslinami įsipareigojimai ir procedūros, vykdytinos prieš įregistruojant laivą Europos Sąjungos valstybėje narėje ir jo įregistravimo metu.

6 straipsnyje pakartojamos privalomos kodekso nuostatos, kuriomis siekiama užtikrinti laivų tikrinimo ir liudijimų jiems išdavimo suderinimą, pagrįstą atitinkamomis TJO taisyklėmis.

7 straipsnyje paaiškinami vėliavos valstybių įsipareigojimai, susiję su veiksminga nuolatine pripažintų organizacijų, kurias jos įgaliojo atlikti įstatuose apibrėžtus laivų patikros ir liudijimų jiems išdavimo darbus, kontrole.

8 straipsnyje apibrėžiami valstybių įsipareigojimai darbuotojų, įtrauktų į saugumo ir taršos prevencijos darbų, valdymą, atžvilgiu ir darbuotojų tarpusavio santykiai.

9 straipsnyje nustatomas įsipareigojimas avarijos jūroje arba užteršimo atveju atlikti tyrimą.

10 straipsnyje valstybės narės įpareigojamos savo laivuose įdarbinti tinkamus kvalifikuotus darbuotojus ir patvirtinama privaloma TJO rezoliucija A. 890 (21) dėl principų saugos specialistų įdarbinimo .

11 straipsnyje išvardijamos papildomos priemonės.

12 straipsnyje valstybės narės įpareigojamos kiekvienais metais patikrinti savo laivų eksploatacines savybes.

13 straipsniu siekiama nustatyti nepriklausomą vėliavos valstybės administracijos auditą ir patvirtinama TJO parengta audito sistema.

14 straipsnyje valstybės narės įpareigojamos pasirūpinti, kad jų jūrų administracija, siekdama gauti kokybės pažymėjimą, būtų sertifikuota pagal ISO standartus.

15 straipsnyje siūloma galimybė sudaryti bendradarbiavimo sutartis su trečiosiomis valstybėmis.

16 straipsnyje numatoma, jog reikia pagrindinius duomenis pranešti Komisijai, kad ji galėtų įvertinti, kaip taikoma direktyva, ir parengti ataskaitą.

17 straipsnyje numatoma galimybė Komisijai padaryti dalinius direktyvos pakeitimus atsižvelgiant į TJO ir TDO priimtus sprendimus.

18 straipsnyje Jūrų saugos ir taršos iš laivų komitetui (COSS) pavedama vykdyti įvairiuose direktyvos straipsniuose nurodytus darbus, .

19 ir 20 straipsniuose nustatomi direktyvos nuostatų perkėlimo į nacionalinę teisę terminai ir įsigaliojimo data.

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA**dėl vėliavos valstybės reikalavimų laikymosi****(tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 80 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą¹,

atsižvelgdami į Europos ekonominių ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę³,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos⁴,

kadangi:

- (1) Bendrijos laivybos ir ją naudojančių piliečių saugumas bei aplinkos apsauga turėtų būti užtikrinti visą laiką.
- (2) Tarptautinės laivybos srityje priėmus keletą konvencijų, kurių depozitarė yra Tarptautinė jūrų organizacija (TJO), buvo sukurta išsami sistema, gerinanti saugumą jūroje ir aplinkos apsaugą, susijusią su teršimu iš laivų.
- (3) Pagal 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS) ir pagal konvencijų, kurių depozitarė yra TJO, nuostatas valstybės, kurios yra šių konvencijų šalys, yra atsakingos už naujų įstatymų ir taisyklių paskelbimą ir už kitus veiksmus, kurių reikia imtis siekiant visiškai įgyvendinti šias konvencijas, kad būtų užtikrinta, jog atsižvelgiant į žmogaus gyvybės jūroje ir jūros aplinkos apsaugą, laivas yra tinkamas naudoti pagal paskirtį, o jo įgulą sudaro kompetentingi jūrininkai.
- (4) Reikia deramai atsižvelgti į svarbų Tarptautinės darbo organizacijos (TDO) vykdomą konsolidavimo procesą, kuriuo siekiama sujungti visus dokumentus dėl darbo jūroje į vieną dokumentą. Šis darbas taip pat apims vėliavos valstybės įsipareigojimus, kurie vėlesniame etape turėtų būti įtraukti į šią direktyvą.

¹ OL C [...], [...], p. [...].

² OL C [...], [...], p. [...].

³ OL C [...], [...], p. [...].

⁴ OL C [...], [...], p. [...].

- (5) Siekiant užtikrinti TJO konvencijų veiksmingumą Bendrijoje ir atsižvelgiant į tai, kad visos valstybės narės turi būti TJO konvencijų šalimis ir vykdyti šiose konvencijose nustatytus įsipareigojimus, susijusius su laivais, kurie plaukioja su jų vėliavomis, šių konvencijų privalomosios nuostatos turėtų būti įtrauktos į Bendrijos teisės aktus.
- (6) Šios privalomos nuostatos turi būti įgyvendintos kartu su atitinkamais Bendrijos teisės aktais, susijusiais su laivų, jų įgulų, keleivių ir krovinių saugumu, su teršimo iš laivų prevencija ir jūrininkų darbo laiku.
- (7) Kai kurios valstybės narės dar netapo tam tikrų TJO konvencijų (1988 m. SOLAS ir krovinių vaterlinijos protokolų, MARPOL IV ir VI priedų) ir specialiųjų TJO konvencijų, kurios cituojamos Bendrijos teisės aktuose, susitariančiosiomis šalimis, todėl jos turėtų būti paskatintos užbaigti šį procesą.
- (8) Pagal [Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą .../.../EB dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų⁵] valstybės narės turi veikti remdamosi atitinkamomis TJO rezoliucijos A.847(20) dėl TJO dokumentų įgyvendinimo gairių vėliavos valstybėms priedo ir priedėlio nuostatomis, siekdamos užtikrinti, kad jų kompetetingos administracijos galėtų tinkamai įgyvendinti tarptautinių konvencijų nuostatas, ypač susijusias su laivų patikrinimu ir apžiūra bei su teisės aktais nustatytais liudijimais ir išimtiniais liudijimais.
- (9) TJO rezoliuciją A.847 (20) panaikino TJO rezoliucija A.973 (24) dėl privalomų TJO dokumentų įgyvendinimo kodekso, į kurį įtrauktos privalomos nuostatos, kurias turi įgyvendinti vėliavos valstybės.
- (10) Valstybės narės turi veiksmingai ir nuosekliai vykdyti vėliavos valstybių įsipareigojimus pagal TJO konvencijas ir atsižvelgdamos į TJO rezoliuciją A.973 (24).
- (11) TJO konvencijose vėliavos valstybėms suteikiama teisė atleisti laivus nuo TJO konvencijose nustatytų pagrindinių vėliavos valstybės taisyklių taikymo ir taikyti lygiavertes nuostatas, taip pat daugelis reikalavimų paliekama administracijų nuožiūrai. Dėl atskiroms administracijoms suteiktos išimtinės teisės priimti sprendimus skirtingos valstybės narės gali pasiekti skirtingų saugumo lygių, o tai gali iškreipti vėliavų valstybių konkurenciją.
- (12) 1998 m. kovo 17 d. Tarybos direktyvos 98/18/EB dėl keleivinių laivų saugos taisyklių ir standartų⁶ 12 straipsnyje Bendrija įsipareigojo pradėti darnų techninių saugumo standartų, skirtų tarptautiniais maršrutais plaukiojantiems keleiviniams laivams, aiškinimą. Jei reikia ir nepažeidžiant TJO darnių aiškinimų priėmimo, tokio pat požiūrio turėtų būti laikomasi dėl panašių nuostatų, susijusių su kitokiais laivais, kuriems taikomos TJO konvencijos.
- (13) Valstybių narių jūrų administracijos turėtų gauti atitinkamų išteklių, skirtų įgyvendinti vėliavos valstybės įsipareigojimus, kurie atitiktų laivyno dydį ir pobūdį bei būtų pagrįsti atitinkamais TJO reikalavimais.

⁵ OL L [...], [...], p. [...].

⁶ OL L 144, 1998 5 15, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos direktyva 2003/75/EB (OL L 190, 2003 7 30, p. 6).

- (14) Remiantis valstybių narių praktine patirtimi, turėtų būti nustatyti būtiniausi su šiais ištekliais susiję kriterijai.
- (15) Įgyvendinant privalomas procedūras, kurias rekomendavo TJO 2004 m. gruodžio 20 d. aplinkraščiuose MSC/Circ.1140/ MEPC/Circ.424 dėl vienos valstybės laivų perdavimo kitai valstybei, turėtų būti sustiprintos nuostatos, susijusios su laivų vėliavos pakeitimu, įtrauktos į TJO konvencijas ir į Bendrijos saugumo jūroje teisės aktus, taip pat siekiant geresnio saugumo jūroje turėtų būti padidintas vėliavos valstybių santykių skaidrumas.
- (16) Valstybės narės su jų vėliavomis plaukiojantiems laivams turėtų taikyti vėliavos valstybės sertifikavimo ir apžiūros darnius reikalavimus, nustatytus atitinkamose prie TJO asamblėjos rezoliucijos A.948(23) dėl apžiūros gairių, remiantis darnia apžiūros ir sertifikavimo sistema, pridėtose procedūrose ir gairėse.
- (17) Griežta ir visapusiška pripažintų organizacijų, kurios valstybių narių vardu atlieka vėliavos valstybės pareigas, stebėseną, vykdoma priklausomai nuo valstybių narių laivyno dydžio ir pobūdžio, turėtų pagerinti bendrą su valstybių narių vėliavomis plaukiojančių laivų veiklos kokybę.
- (18) Taikant būtiniausius kriterijus vėliavos valstybės inspektoriams, turėtų būti užtikrintos vienodos sąlygos jūrų administracijoms ir pagerinta su valstybių narių vėliavomis plaukiojančių laivų veiklos kokybė.
- (19) Valstybės narės kaip vėliavos valstybės privalo vykdyti pareigą tirti jų laivus ištikusias avarijas ir incidentus.
- (20) Specialiosios taisyklės, kurių turi laikytis valstybės narės tirdamos nelaimingus atsitikimus jūrų transporto sektoriuje, nustatytos Direktyvoje (.../...EB).
- (21) Privalomas TJO saugaus įgulos komplektavimo principo įgyvendinimas turėtų pagerinti su valstybių narių vėliavomis plaukiojančių laivų veiklos kokybę.
- (22) Duomenų bazių, teikiančių pagrindinę informaciją apie laivus, plaukiojančius su valstybių narių vėliavomis, bei laivus, kurie išsibraukė iš valstybės narės registro, kūrimas turėtų pagerinti aukštos kokybės laivyno veiklos skaidrumą bei prisidėtų prie geresnės vėliavos valstybės išipareigojimų vykdymo stebėsenos, o taip pat užtikrintų vienodas sąlygas jūrų administracijų veiklai.
- (23) Vėliavos valstybių veiklos vertinimas ir persvarstymas bei reikalingų korekcinų priemonių naudojimas turėtų užtikrinti, kad visos valstybės narės būtų įtrauktos į Paryžiaus susitarimo memorandumo dėl uosto valstybės kontrolės baltąjį sąrašą.
- (24) Valstybės narės išipareigojo įrodyti, kad jos laikosi privalomų TJO dokumentų, kaip reikalaujama rezoliucijoje A 974 (24) dėl savanoriško valstybių narių audito plano sistemos ir procedūrų, kurį 2005 m. gruodžio 1 d. patvirtino TJO asamblėja.
- (25) Savanoriško TJO valstybės narės audito plane laikomasi standartinio kokybės valdymo požiūrio, apimančio principus, kriterijus, audito sritis, audito procesą ir procedūras, tinkamus naudoti, tuo metu kai reikia nustatyti, ar gerai valstybės narės vykdo ir įgyvendina vėliavos valstybės išipareigojimus ir pareigas, įtrauktus į

privalomas TJO konvencijas, kurių šalimis jos yra. Todėl šis audito procesas jau galėtų būti įtrauktas į Bendrijos saugumo jūroje teisę.

- (26) Administracinių procedūrų kokybės sertifikavimas pagal ISO arba lygiareikšmius standartus turėtų ir toliau užtikrinti vienodas sąlygas jūrų administracijų veiklai.
- (27) Siekiant užtikrinti vienodas veiklos sąlygas laivų savininkams, eksploatuojantiems su valstybės narės vėliava plaukiojančius laivus, ir tiems, kurie eksploatuoja su kitomis vėliavomis plaukiojančius laivus, tarp vėliavos valstybių, kurios yra išsipareigojusios įgyvendinti TJO privalomų dokumentų įgyvendinimo kodeksą, kurį asamblėjos rezoliucijoje A.973 (24) priėmė Tarptautinė jūrų organizacija (TJO) 2005 m. gruodžio 1 d., ir kurios sutinka, kad būtų atliekamas auditas pagal 2005 m. gruodžio 1 d. TJO asamblėjos priimtą rezoliuciją A. 974 (24), turėtų būti sukurtos sinergijos.
- (28) Komisija turėtų skatinti vėliavos valstybės susitarimo memorandumo pasirašymą, siekdama, kad būtų sukurtos vėliavos valstybės sinergijos.
- (29) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1406/2002 įsteigta Europos jūrų saugumo agentūra (EMSA)⁷ turėtų teikti reikalingą pagalbą, kad būtų užtikrintas šios direktyvos įgyvendinimas.
- (30) Šios direktyvos įgyvendinimui reikalingos priemonės turėtų būti priimtose pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką⁸.
- (31) Kadangi siūlomo veiksmo tikslų, tai yra įdiegti ir įgyvendinti atitinkamas priemonės jūrų transporto politikos srityje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto, tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygmeniu, laikydamosi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemonės. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą, šia direktyva neviršijama to, tikslukas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I straipsnis
Reguliavimo dalykas

1. Šia direktyva siekiama:
 - a) užtikrinti, kad pagal TJO konvencijas valstybės narės veiksmingai ir nuosekliai laikytųsi vėliavos valstybių išsipareigojimų,
 - b) gerinti saugumą ir užkirsti kelią teršimui iš laivų, plaukiojančių su valstybės narės vėliava ir užsiimančių tarptautine prekyba ,

⁷ OL L 208, 2002 8 5, p.1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 724/2004, OL L 129, 2004 4 29, p. 1.

⁸ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

- c) numatyti mechanizmą, skirtą TJO konvencijose nustatytų priemonių, kurios buvo paliktos šių konvencijų susitariančiųjų šalių nuožiūrai, darniam aiškinimui.
2. Ši direktyva nepažeidžia Bendrijos jūrų teisės aktų, išvardytų Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 2099/2002⁹ 2 straipsnio 2 dalyje, ir Tarybos direktyvos 1999/63/EB¹⁰.

2 straipsnis
Sąvokų apibrėžimai

1. Šioje direktyvoje naudojamos šios sąvokos:
- a) „TJO konvencijos“ – toliau išvardytos konvencijos kartu su jų protokolais ir pakeitimais bei Tarptautinės jūrų organizacijos (TJO) priimtais susijusiais privalomais kodeksais jų naujausia redakcija :
- i) 1974 m. Tarptautinė konvencija dėl žmogaus gyvybės apsaugos jūroje (SOLAS 74);
 - ii) 1966 m. Tarptautinė konvencija dėl krovininės vaterlinijos (LL 66);
 - iii) 1969 m. Tarptautinė konvencija dėl laivų matmenų nustatymo (Tonnage 69);
 - iv) Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos;
 - v) Tarptautinė konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (STCW 78);
 - vi) 1972 m. Konvencija dėl tarptautinių taisyklių, padedančių išvengti laivų susidūrimų jūroje (COLREG 72) su pakeitimais.
- b) „specialiosios TJO konvencijos“ – tai 1993 m. Toremolino protokolas, susijęs su 1977 m. Tarptautine Toremolino konvencija dėl žvejbinių laivų saugumo ir 2001 m. Tarptautinė konvencija dėl laivuose naudojamų žalingų apsaugos nuo užsiteršimo sistemų kontrolės;
- c) „vėliavos valstybės kodeksas (VVK)“ – tai Privalomųjų TJO dokumentų įgyvendinimo kodekso, kurį 2005 m. gruodžio 1 d. priėmė Tarptautinė jūrų organizacija asamblėjos rezoliucijoje A 973,1 ir 2 dalys;
- d) „laivai“ – tai įvairūs laivai, kuriems taikoma viena arba daugiau TJO konvencijų;
- e) „administracija“ – tai valstybės narės, su kurios vėliava įvairūs laivai turi teisę plaukioti, kompetentinga jūrų institucija;

⁹ OL L 324, 2002 11 29, p. 1.

¹⁰ OL L 167, 1999 7 2, p. 33.

- f) „kvalifikuotas vėliavos valstybės inspektorius“ – tai valstybinio sektoriaus darbuotojas arba kitas asmuo, kuriam valstybės narės kompetentinga institucija suteikia reikiamus įgaliojimus vykdyti apžiūras ir patikrinimus, susijusius su liudijimais, ir kuris pagal II priede nurodytus kriterijus turi atitinkamą kvalifikaciją ir yra nepriklausomas;
 - g) „pripažinta organizacija“ – tai pagal [Direktyvą .../.../EB dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų] pripažinta organizacija;
 - h) „liudijimai“ – tai privalomi liudijimai, susiję su TJO konvencijomis.
2. Atsižvelgiant į naujas konvencijas arba nuostatas 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti priimtos priemonės, siekiant pakeisti 1 dalies a, b ir c punktuose pateiktus sąvokų apibrėžimus.

3 straipsnis *Tarptautinės sistemos įgyvendinimas*

1. Valstybės narės tampa TJO konvencijų ir specialiųjų TJO konvencijų susitariančiosiomis šalimis. Tačiau šis įsipareigojimas taikomas tik konvencijų redakcijoms, galiojančioms šios direktyvos įsigaliojimo dieną.
2. Valstybės narės, kurios šios direktyvos įsigaliojimo dieną dar nėra visų TJO konvencijų arba specialiųjų TJO konvencijų susitariančiosiomis šalimis, pagal savo nacionalinius įstatymus pradeda ratifikavimo ir prisijungimo prie minėtų konvencijų procedūras. Per devyniasdešimt dienų nuo šios direktyvos įsigaliojimo jos praneša Komisijai numatytą ratifikavimo arba prisijungimo prie šių konvencijų dokumentų atidavimo Tarptautinės jūrų organizacijos Generaliniam sekretoriui datą.
3. Kiekviena valstybė narė paskiria savo administracijoms aiškias užduotis parengti ir vystyti politikos kryptis, skirtas įgyvendinti vėliavos valstybės įsipareigojimus, susijusius su TJO konvencijomis, ir užtikrina, kad administracijos galėtų tinkamai prisidėti prie nacionalinių teisės aktų leidimo ir vadovautų jų įgyvendinimui.
4. Valstybės narės tarptautinei laivybai taiko visas privalomas TJO konvencijose numatytas nuostatas, susijusias su vėliavos valstybe, pagal tose konvencijose numatytas sąlygas ir jose nurodytiems laivams ir atsižvelgia Vėliavos valstybės kodekso (VVK) nuostatas, pateiktas I priede.
5. Valstybės narės nuolat gerina TJO konvencijų įgyvendinimo priemones. Priemonės gerinamos kruopščiai bei veiksmingai taikant ir įgyvendinant atitinkamus nacionalinius teisės aktus ir nuolat stebint, kaip jų laikomasi.
6. 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka priemonės gali būti priimtos, siekiant:
 - a) sukurti suderintas išimties taikyti skirtas procedūras ir lygiavertes priemones, taikomas pagal TJO konvencijas;
 - b) nustatyti TJO konvencijų klausimų, kurie priskiriami administracijų nuožiūrai, darnų aiškinimą;

- c) taikyti vienodą konvencijose numatytų nuostatų aiškinimą.

4 straipsnis

Saugumo ir taršos prevencijos reikalavimų vykdymo išteklių ir procesai

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos administracijos turėtų atitinkamų išteklių, atitinkančių jų laivyno dydį ir pobūdį. Šie ištekliai:
 - a) užtikrina, kad būtų laikomasi TJO konvencijų reikalavimų;
 - b) užtikrina, kad būtų tiriamos avarijos ir tinkamai bei laiku nagrinėjami atvejai, kai laivuose nustatomi trūkumai; ir
 - c) užtikrina, kad būtų parengtos, pagrįstos dokumentais ir teikiamos administracijai tinkamos gairės, susijusios su atitinkamose TJO konvencijose nustatytais reikalavimais.
 - d) sudaromi iš atitinkamo kvalifikuoto personalo, kuris įgyvendina ir vykdo TJO konvencijas įgyvendinančius nacionalinius teisės aktus, kiekis, įskaitant patikrinimus ir apžiūras atliekantį personalą;
 - e) sudaromi iš pakankamo kvalifikuoto vėliavos valstybės personalo, tiriančio atvejus, kai laivus, turinčius teisę plaukioti su atitinkamos valstybės narės vėliava vėliavomis, sulaiko uostų valstybės, kiekis; ir
 - f) sudaromi iš pakankamo kvalifikuoto vėliavos valstybės personalo, tiriančio atvejus, kai uosto valstybė suabejoja liudijimų arba patvirtinimų galiojimu arba asmenų, turinčių tokius liudijimus arba patvirtinimus, kurie buvo išduoti pagal atitinkamos valstybės narės įgaliojimą, kompetentingumu, kiekis.
2. Kiekviena valstybė narė užtikrina vėliavos valstybės inspektorių ir tyrėjų mokymą ir veiklos priežiūrą.
3. Kiekviena valstybė narė parengia arba toliau vykdo gebėjimų priimti techninius sprendimus, atitinkančių jų laivyno dydį ir pobūdį, tikrinimą ir vertinimą.
4. Būtiniausi 1 ir 2 dalyje numatytų įsipareigojimų įgyvendinimo reikalavimai nustatomi 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

5 straipsnis

Su valstybių narių vėliavomis plaukiojančių laivų registravimas

1. Prieš registruodama laivą, atitinkama valstybė narė patikrina laivo dokumentus, tam tikrais atvejais ir TJO laivo identifikavimo numerį, taip pat kitus laivo įrašus, siekdama nustatyti, kad tuo pat metu laivas nesinaudotų dviejų ar daugiau valstybių vėliavomis. Reikia gauti įrodymų, kad laivas, kuris pagal ankstesnę registraciją plaukiojo su kitos valstybės vėliava, yra išbrauktas iš tos valstybės registro, arba kad buvo gautas sutikimas perkelti laivą iš valstybės registro.

2. Pirmą kartą įrašydama laivą į savo registrą, atitinkama valstybė narė stengiasi užtikrinti, kad tas laivas atitiktų tarptautines taisykles ir nuostatas. Jei reikia, ji susisiečia su ankstesne vėliavos valstybe.
3. Jei kita vėliavos valstybė paprašo informacijos apie laivą, kuris buvo išbrauktas iš valstybės narės registro, ta valstybė narė nedelsdama pateikia trūkumus, nustatytų terminų nesilaikymo atvejus ir kitą su saugumu susijusią išsamią informaciją kitai vėliavos valstybei.
4. 1, 2 ir 3 dalys taikomos nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 789/2004¹¹ 4 straipsnio.

6 straipsnis

Laivų, plaukiojančių su valstybės narės vėliava, saugumo užtikrinimas

1. Valstybės narės imasi visų reikalingų priemonių, siekdamos užtikrinti, kad laivai, turintys teisę plaukioti su jų vėliavomis, laikytųsi tarptautinių taisyklių ir standartų. Visų pirma tokiomis priemonėmis:
 - a) draudžiama išplaukti laivams tol, kol išplaukdami į jūrą šie laivai neatitinka tarptautinių taisyklių ir standartų;
 - b) užtikrinama, kad būtų atliekamas periodiškasis laivų patikrinimas, siekiant patvirtinti, kad tikroji laivo ir įgulos būklė atitinka turimus liudijimus;
 - c) užtikrinama, kad atlikdamas periodišką b punkte nurodytus patikrinimus, inspektorius tikrina, ar laive dirbantys jūrininkai žino konkrečias savo pareigas, yra susipažinę su laivo sandara, jo įranga, įrenginiais ir tvarka;
 - d) užtikrinama, kad visa laivo įgula gali veiksmingai derinti savo veiklą susidarius nepaprastoms padėtimis ir atlikti ypatingos svarbos saugumo funkcijas arba sumažinti taršą;
 - e) numatomi nacionaliniai teisės aktai, kuriuose nurodytos atitinkamo griežtumo nuobaudos, skirtos tam, kad laivai nepažeidintų tarptautinių taisyklių ir standartų;
 - f) nustatomi veiksmai, kurių, atlikus tyrimą, imama prieš laivus, pažeidusius tarptautines taisykles ir standartus, nepriklausomai, kur taisyklės ir standartai buvo pažeisti;
 - g) numatomi nacionaliniai teisės aktai, kuriuose nurodytos atitinkamo griežtumo nuobaudos, skirtos, kad asmenys, kuriems vadovaujant buvo išduoti liudijimai arba patvirtinimai, nepažeidintų tarptautinių taisyklių ir standartų; ir
 - h) nustatomi veiksmai, kurių, atlikus tyrimą, imama prieš asmenis, turinčius liudijimus arba patvirtinimus ir pažeidusius tarptautines taisykles ir standartus, nepriklausomai, kur taisyklės arba standartai buvo pažeisti.

¹¹ OL L 138, 2004 4 30, p. 19.

2. Valstybės narės parengia ir įgyvendina atitinkamas kontrolės ir stebėsenos programas, siekdamos laiku reaguoti į trūkumus ir įtariamus taršos atvejus, apie kuriuos praneša uosto ar pakrantės valstybė.
3. Valstybės narės arba jų vardu veikiančios pripažintos organizacijos laivui išduoda arba tvirtina liudijimus tik nustačiusios, kad laivas atitinka taikomus reikalavimus.
4. Valstybės narės išduoda tarptautinį kvalifikacijos atestatą arba patvirtinimą asmeniui tik nustačiusios, kad asmuo atitinka taikomus reikalavimus.
5. Valstybės narės užtikrina, kad jų laivai tikrinami laikantis atitinkamos tvarkos ir gairių pagal suderintą apžiūros ir sertifikavimo sistemą, pridedamą prie TJO asamblėjos rezoliucijos A.948 (23) naujausios redakcijos.
6. Kai su valstybės narės vėliava plaukiojantį laivą sulaiko uosto valstybė, vėliavos valstybė imasi veiksmų pagal III priede nurodytas rekomendacijas.
7. III priedas gali būti iš dalies keičiamas 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, siekiant pagerinti vadovavimo principus atsižvelgiant į patirtį, sukauptą įgyvendinant dabartinę tvarką.

7 straipsnis

Įgaliojimų perdavimas privalomoms funkcijoms atlikti

1. Nepažeisdamos [Direktyvos 94/57/EB arba Direktyvos .../.../EB (dėl laivų patikrinimo ir apžiūros organizacijų ir atitinkamos jūrų administracijų veiklos bendrųjų taisyklių ir standartų)], valstybės narės, pasikliaujančios pripažintomis organizacijomis išduodant liudijimus jų laivams, sudaro naujas galimybes arba toliau naudojami esančiomis galimybėmis, atitinkančiomis jų laivyno dydį ir pobūdį, nuolatos stebėti, kaip jų vardu veikiančios pripažintos organizacijos atlieka apžiūrą ir sertifikavimą.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytas administracijų ir pripažintų organizacijų tiesioginis internetinis ryšys ir kad pripažintų organizacijų stebėseną atliekantis personalas gerai išmanytų šių organizacijų ir vėliavos valstybių taisykles, taip pat galėtų veiksmingai vykdyti pripažintų organizacijų veiklos priežiūrą.

2. Valstybės narės, kurioms taikoma 1 dalis, užtikrina, kad kiekvieno su tos valstybės vėliava plaukiojančio laivo papildoma apžiūra būtų atliekama ne rečiau kaip kas 12 mėnesių, siekiant, kad laivas atitiktų TJO konvencijų ir nacionalinius reikalavimus.
3. Nereikalaujama, kad 2 dalyje nurodyta apžiūra būtų atliekama laivuose, kurie:
 - a) įrašyti į valstybės narės registrą ne mažiau kaip dvejus metus,
 - b) buvo tikrinti mažiausiai vieną kartą per pastaruosius 12 mėnesių pagal Direktyvos 95/21/EB¹² arba [Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos .../.../EB dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės]¹³ nuostatas ir

¹² OL L 157, 1995 7 7, p. 1.

- c) per pastaruosius 12 mėnesių nebuvo sulaikyti remiantis Direktyva 95/21/EB arba [Direktyva .../.../EB (dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės)].
4. Kai įsigalios pagal [Direktyvos.../.../EB dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės] 5 straipsnio 2 dalį priimtos išsamios patikrinimų taisyklės, nereikės atlikti laivų, pagal minėtą direktyvą priskiriamų mažos rizikos grupei, papildomos apžiūros, nurodytos 2 dalyje.
5. Be to, valstybės narės, kurioms taikoma 1 dalis:
- a) savo pripažintoms organizacijoms išleidžia specialias instrukcijas su nurodytais išsamiais veiksmais, kurių reikia imtis, jeigu nustatoma, kad laivas netinkamas toliau plaukioti jūroje ir gali kilti pavojus pačiam laivui ir jo įgulai, arba kad jis kelia pernelyg didelę grėsmę jūros aplinkai ir
- b) įgyvendindamos TJO konvencijų nuostatas teikia savo pripažintoms organizacijoms visus atitinkamus nacionalinės teisės dokumentus ir jų išaiškinimu, arba konkrečiai nurodo, ar administracijų standartai bet koku atveju neviršija konvencijų reikalavimų.
6. Papildomų apžiūrų atlikimo tvarka ir gairės bei būtiniausi kriterijai, taikomi papildomas apžiūras atliekantiems inspektoriams ir tikrintojams, nustatomi 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

8 straipsnis
Vėliavos valstybės inspektoriai

1. Vėliavos valstybė apibrėžia ir dokumentais pagrindžia personalo, tvarkančio, atliekančio ir tikrinančio su saugumu ir taršos prevencija susijusį bei saugumo ir taršos prevencijai įtakos turintį darbą, bei jo atsakomybę, įgaliojimus ir tarpusavio santykius.
2. Valstybės narės užtikrina, kad personalas, atsakingas už apžiūrų, patikrinimų ir laivų ir bendrovių audito atlikimą, atitiktų II priede nustatytus būtiniausius kriterijus.
3. Valstybės narės užtikrina, kad 2 dalyje nenurodytas personalas, padedantis vėliavos valstybei vykdyti jos įsipareigojimus, turėtų atitinkamą išsilavinimą, būtų tinkamai išmokytas ir būtų atitinkamai prižiūrimas pagal darbą, kurį jis įgaliotas atlikti.
4. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įgyvendinta dokumentais pagrįsta personalo kvalifikacijų sistema ir kad nuolatos būtų atnaujinamos personalo žinios, reikalingos atlikti paskirtą darbą.
5. Vėliavos valstybė išduoda identifikavimo dokumentą visiems inspektoriams, kurie jos vardu laivuose atlieka patikrinimus.
6. Būtiniausi reikalavimai, taikomi 3 dalyje nurodytam personalui, gali būti nustatyti 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

¹³ OL L [...], [...], p. [...].

9 straipsnis
Vėliavos valstybės atliekami tyrimai

Nepažeisdamos įsipareigojimų pagal Jūrų avarijų ir incidentų tyrimo kodeksą, priimtą TJO rezoliucija A. 849(20), ir jo naujausią redakciją, pridedamą prie TJO asamblėjos rezoliucijos A. 884.(21), valstybės narės atlieka jūroje įvykusios laivo, plaukiojančio su jų vėliava, avarijos arba taršos atvejo tyrimą. Tokią avariją turi tirti tinkamos kvalifikacijos inspektoriai, kompetentingi spręsti su avarija susijusius klausimus. Tam, kad būtų pasiektas šis tikslas, valstybės narės siunčia kvalifikuotus inspektorius, nepriklausomai nuo avarijos arba incidento vietos.

10 straipsnis
Saugus įgulos komplektavimas

Valstybės narės užtikrina, kad su jų vėliavomis plaukiojančių laivų įgula būtų atitinkamai sukomplektuota, atsižvelgiant į žmogaus gyvybės apsaugą jūroje, ir laikosi saugaus įgulos komplektavimo principo, kaip nustatyta TJO asamblėjos naujoje rezoliucijos A.890 (21) dėl saugaus įgulos komplektavimo principo redakcijoje, atsižvelgdamos į atitinkamas prie minėtos rezoliucijos pridedamas gaires.

11 straipsnis
Papildomos priemonės

1. Valstybės narės kuria arba tobulina savo laivyno duomenų bazę, į kurią įtraukia kiekvieno laivo techninę ir 2 dalyje nurodytą informaciją, arba užtikrina, kad laivai turėtų tiesioginę prieigą prie duomenų bazės, kurioje pateikiama tokia informacija. Valstybės narės suteikia Komisijai teisę gauti duomenis iš šios duomenų bazės ir keistis duomenimis.
2. Į duomenų bazę turi būti įtraukiama tokia informacija:
 - a) išsami informacija apie laivą (pavadinimas, TJO numeris ir kt.);
 - b) apžiūrų datos, įskaitant papildomas apžiūras, jeigu tokios atliekamos, ir auditus;
 - c) nurodomos pripažintos organizacijos, išduodančios laivams liudijimus ir klasifikuojančios laivus;
 - d) nurodoma institucija, tikrinusi laivą pagal uosto valstybės kontrolės nuostatas, ir patikrinimų datos;
 - e) uosto valstybės kontrolės patikrinimo rezultatas (trūkumai: „taip“ arba „ne“, sulaikymai: „taip“ arba „ne“);
 - f) informacija apie avarijas;

- g) informacija apie pažeidimus pagal MARPOL ir pagal Direktyvą 2005/35/EB dėl taršos iš laivų ir sankcijų už pažeidimus įvedimo¹⁴;
 - h) nurodomi laivai, kurie buvo išbraukti iš registro per pastaruosius 12 mėnesių.
3. 2 dalyje nurodytos informacijos sąrašas gali būti keičiamas atsižvelgiant į naujų duomenų bazių patobulinimus 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nustatyti suderinti duomenų teikimo formatai.

12 straipsnis

Vėliavos valstybės veiklos vertinimas ir persvarstymas

1. Valstybės narės kiekvienais metais vertina savo veiklą, atsižvelgdamos į šios direktyvos nuostatas.
2. Priemonės, skirtas įvertinti vėliavos valstybės veiklą, *inter alia*, sudaro: uosto valstybės kontrolės sulaikymų rodikliai, vėliavos valstybės patikrinimų rezultatai, avarijų statistika, ryšių ir informacijos procesai, metinių nuostolių statistika, išskyrus numanomus bendruosius nuostolius, ir kiti atitinkami veiklos rodikliai, skirti nustatyti, ar personalo formavimas, išteklių ir administracinės procedūros yra pakankami, kad atitiktų vėliavos valstybės įsipareigojimus.
3. 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatoma bendra metodika vėliavos valstybės veiklai įvertinti.
4. Valstybės narės, kurios bet kurių kalendorinių metų liepos 1 d. yra įrašytos į juodąjį arba pilkąjį sąrašą, paskelbtą Paryžiaus susitarimo memorandumo dėl uosto valstybės kontrolės metinėje ataskaitoje, iki tų pačių metų rugsėjo 1 d. pateikia Komisijai išsamią ataskaitą apie nepakankamą veiklos, kurią turi vykdyti vėliavos valstybė, vykdymą. Ataskaitoje nustatomos ir nagrinėjamos pagrindinės nepakankamo veiklos vykdymo priežastys ir nurodomos laivų, dėl kurių susidarė tokia situacija, kategorijos. Į šią ataskaitą taip pat turi būti įtrauktas taisomųjų veiksmų planas, įskaitant, jei reikia, papildomas apžiūras, kurios turi būti kuo greičiau atliktos.

13 straipsnis

Vėliavos valstybės audito procesas

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad siekiant patikrinti, kaip ji laikosi šios direktyvos per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo, o vėliau – reguliariais laiko tarpais, būtų atliekamas nepriklausomas auditas.
2. 1 dalyje nurodyto audito pagrindas ir procedūros nustatomos 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

¹⁴ OL L 255, 2005 9 30, p. 11.

Tačiau auditą, atliekamą pagal 2005 m. gruodžio 1 d. TJO asamblėjos priimtos Rezoliucijos A. 974 (24) nuostatas, leidžiama laikyti 1 dalyje nurodytu auditu, jeigu įvykdomi 3 dalyje nustatyti reikalavimai. Toks leidimas nepažeidžia Komisijos teisės atlikti papildomą patikrinimą arba jos reikalavimo patikrinti, kaip laikomasi Bendrijos jūros teisės aktų.

3. Valstybės narės užtikrina:
 - a) kad audito metu galima būtų nustatyti, kaip laikomasi šios direktyvos nuostatų;
 - b) kad Komisijai būtų suteikta galimybė stebėtojos teisėmis dalyvauti TJO audito procedūroje;
 - c) kad pranešimas arba informacija apie veiksmus, kurių bus imtasi, nedelsiant pasiektų Komisiją.
4. 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka:
 - a) nustatomas 1 dalyje nurodytų auditų tvarkaraštis;
 - b) apibrėžiamos audito rezultatų paskelbimo sąlygos.
5. Jei reikia, Bendrija parengia priemonių ir pasiūlymų rekomendacijas, siekdama pagerinti 2 dalyje nurodytos TJO audito sistemos veiksmingumą.

14 straipsnis
Kokybės liudijimai

1. Kiekviena valstybė narė parengia, įgyvendina ir tvarko savo administracijos kokybės valdymo sistemą. Tokia kokybės valdymo sistema sertifikuojama laikantis ISO 9001:2000 standartų arba lygiavertio standarto, visais požūriais atitinkančio ISO 9001:2000, ir tikrinama laikantis ISO 19011:2002 arba lygiavertio standarto, visais požūriais atitinkančio ISO 19011:2002, gairių. Taikant minėtus lygiavertius standartus, laikomasi Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/34/EB¹⁵.
2. Kokybės valdymo sistema parengiama per trejus metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo.
3. Kokybės valdymo sistema sertifikuojama per ketverius metus nuo šios direktyvos įsigaliojimo.
4. 1 dalyje pateiktos nuorodos į ISO standartus gali būti atnaujinamos 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

¹⁵ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

15 straipsnis
Bendradarbiavimo susitarimai

Iki [2007 m.] pabaigos Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą apie susitarimo memorandumo dėl vėliavos valstybės kontrolės įsipareigojimų parengimo pagrįstumą. Memorandumas būtų skirtas nustatyti vienodas sąlygas vėliavos valstybėms, įsipareigojusioms įgyvendinti privalomų TJO dokumentų įgyvendinimo kodeksą, kurį priėmė Tarptautinė jūsus organizacija (TJO) 2005 m. gruodžio 1 d. asamblėjos rezoliucijoje A. 973 (24), ir sutikusioms, kad jos būtų tikrinamos pagal rezoliucijos A. 974 (24), priimtos TJO 2005 m. gruodžio 1 d., nuostatas.

16 straipsnis
Informacijos pateikimas ir ataskaitos

1. Kiekviena valstybė narė pateikia TJO informaciją, kurią reikalaujama pateikti pagal TJO konvencijų nuostatas.
2. Valstybės narės kiekvienais metais informuoja Komisiją apie:
 - a) patikrinimų ir auditų, kuriuos atliko vėliavos valstybės, skaičių;
 - b) išteklius, skirtus 4 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 7 straipsnio 1 dalyje nurodytiems darbams;
 - c) priemones, kurių imtasi laikantis 6 – 11 straipsnių, 12 straipsnio 1 dalies ir 15 straipsnio.
3. 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka gali būti nustatyta suderinto pavyzdžio forma, skirta pranešti apie 2 dalyje nurodytus įsipareigojimus.
4. Komisija, gavusi iš valstybių narių ataskaitas, parengia suvestinę ataskaitą apie šios direktyvos įgyvendinimą. Ši ataskaitai skiriama Europos Parlamentui ir Tarybai.

17 straipsnis
Pakeitimai

Be 2 straipsnio 2 dalyje, 6 straipsnio 7 dalyje ir 11 straipsnio 3 dalyje nurodytų pakeitimų ši direktyva gali būti keičiama 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka, siekiant atsižvelgti į naujas vėliavos valstybėms skirtas nuostatas ir įpareigojimus, parengtus tarptautiniu lygiu, ypač kai juos parengia TJO ir TDO.

Pagal Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 5 straipsnio 2 dalį TJO konvencijų ir TJO privalomų dokumentų įgyvendinimo kodekso pakeitimai gali būti neįtraukti į šios direktyvos taikymo sritį.

18 straipsnis
Komitetas

1. Komisijai padeda Reglamento (EB) Nr. 2099/2002 3 straipsniu įsteigtas Jūrų saugumo ir teršimo iš laivų prevencijos komitetas (COSS).
2. Darant nuorodą į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į to sprendimo 8 straipsnio nuostatas.
Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas terminas yra du mėnesiai.
3. Komitetas patvirtina savo darbo tvarkos taisykles.

19 straipsnis
Perkėlimas į nacionalinius teisės aktus

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję ne vėliau kaip iki [...], įgyvendina šią direktyvą. Priimtų nuostatų tekstus ir minėtų nuostatų bei šios direktyvos atitikimo lentelę jos nedelsdamos pateikia Komisijai.

Valstybės narės, tvirtindamos šias nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą, arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

20 straipsnis
Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, [...]

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
[...]

Tarybos vardu
Pirmininkas
[...]

I PRIEDAS

VĒLIAVOS VALSTYBĒS KODEKSAS (VVK)

TJO PRIVALOMŲ DOKUMENTŲ ĮGYVENDINIMO KODEKSO 1 IR 2 DALYS

1 DALIS – BENDROSIOS SRITYS

Tikslas

1. Šio kodekso tikslas – pagerinti jūrų saugumą ir apsaugoti jūrų aplinką.
2. Skirtingos administracijos naudosis šiuo kodeksu pagal aplinkybes ir bus įpareigosos įgyvendinti tik tuos 6 dalyje nurodytus dokumentus, kuriuos jos pasirašė, būdamos susitariančiosiomis vyriausybėmis ar šalimis. Priklausomai nuo geografinių ir kitokių aplinkybių, kai kurioms administracijoms gali būti svarbesnė vėliavos valstybės nei uosto ar pakrantės valstybės funkcija, tuo tarpu kitoms būtų svarbesnė pakrantės arba uosto valstybės nei vėliavos valstybės funkcija. Tokie neatitikimai jokių būdu nesumažina jų – vėliavos, uosto ar pakrantės valstybių – pareigų.

Strategija

3. Valstybė, siekdama šio kodekso tikslų, turi parengti strategiją, kuri apimtų tokius klausimus:
 - (1) atitinkamų tarptautinių privalomų dokumentų įgyvendinimas ir įsigaliojimas;
 - (2) atitinkamų tarptautinių rekomendacijų laikymasis;
 - (3) nuolatinis svarstymas ir tikrinimas, ar valstybė veiksmingai vykdo savo tarptautinius įsipareigojimus; ir
 - (4) bendros organizacijos veiklos vykdymo ir pajėgumo siekimas, gerinimas ir palaikymas.

Įgyvendinant minėtą strategiją, reikia laikytis šiame kodekse nurodytų rekomendacijų.

Bendroji informacija

4. Pagal 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS) ir pagal TJO konvencijų nuostatas, administracijos yra atsakingos už naujų įstatymų ir taisyklių paskelbimą ir už kitus veiksmus, kurių reikia imtis, siekiant juos visiškai įgyvendinti, kad būtų užtikrinta, jog atsižvelgiant į žmogaus gyvybės apsaugą jūroje ir jūros aplinkos apsaugą, laivas yra tinkamas naudojimui pagal paskirtį, o jo įgulą sudaro kompetentingi jūrininkai.
5. Imdamasi priemonių sustabdyti, sumažinti ir kontroliuoti jūros aplinkos taršą, valstybės veikia taip, kad žala arba pavojai tiesiogiai arba netiesiogiai nebūtų perkeliama iš vienos zonos į kitą arba vienokia tarša nevirstų kitokia tarša. (UNCLOS, 195 straipsnis).

Taikymo sritis

6. Šiame kodekse nurodomi šie privalomi TJO dokumentai:

- (1) 1974 m. Tarptautinė žmonių gyvybės apsaugos jūroje konvencija, su pakeitimais (SOLAS 74);
- (2) 1974 m. Tarptautinės žmonių gyvybės apsaugos jūroje konvencijos 1978 m. protokolas, su pakeitimais (SOLAS PROT 1978);
- (3) 1974 m. Tarptautinės žmonių gyvybės apsaugos jūroje konvencijos 1988 m. protokolas, su pakeitimais (SOLAS PROT 1988);
- (4) 1973 m. Tarptautinė konvencija dėl teršimo iš laivų prevencijos, su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu (MARPOL 73/78);
- (5) 1997 m. protokolas, keičiantis 1973 m. Tarptautinę konvenciją dėl teršimo iš laivų prevencijos, su pakeitimais, padarytais 1978 m. protokolu (MARPOL PROT 1997);
- (6) 1978 m. Tarptautinė jūrininkų mokymo, diplomavimo ir budėjimo normų konvencija, su pakeitimais (STCW 78);
- (7) 1966 m. Tarptautinė konvencija dėl krovininės vaterlinijos (LL 66);
- (8) 1966 m. Tarptautinės konvencijos dėl krovininės vaterlinijos 1988 m. protokolas (LL PROT 1988);
- (9) 1969 m. Tarptautinė konvencija dėl laivų matmenų nustatymo (Tonnage 69); ir
- (10) 1972 m. Konvencija dėl tarptautinių taisyklių siekiant išvengti laivų susidūrimų jūroje, su pakeitimais (COLREG 72);

taip pat visi dokumentai, kurie pagal šias konvencijas ir protokolus yra privalomi. Nebaigtinių įsipareigojimų pagal minėtus privalomuosius dokumentus sąrašą galima rasti 1–4 prieduose. 5 priede pateikiamas atitinkamų dokumentų sąrašas, o kodekse minimų privalomųjų dokumentų pakeitimų santrauka pateikiama 6 priede¹.

Pirminiai veiksmai

7. Kai valstybėje įsigalioja naujas arba pakeistas TJO privalomas dokumentas, tos valstybės vyriausybė privalo turėti galimybę įgyvendinti ir vykdyti šio dokumento nuostatas per atitinkamus nacionalinius teisės aktus ir sukurti reikalingą įgyvendinimo ir vykdymo infrastruktūrą. Tai reiškia, kad valstybės vyriausybė privalo turėti:

¹ Šie priedai bus užpildyti remiantis MSC 80 (2005 m. gegužės mėn.). Vėliavos valstybių įsipareigojimams svarbūs tik 1, 2 ir 5 priedai.

- (1) galimybę skelbti įstatymus, kuriais užtikrinama veiksminga jurisdikcija, kurioje yra laivai, plaukiojantys su tos valstybės vėliava, ir administracinių, techninių ir socialinių klausimų kontrolė, o taip pat sukuriama bendrųjų reikalavimų, skirtų registrams, laivų patikrinimams, saugumo ir taršos prevencijos įstatymams, kurie taikomi tokiems laivams, ir su tuo susijusių taisyklių rengimo teisinis pagrindas;
 - (2) teisinį pagrindą nacionaliniams teisės aktams įgyvendinti, įskaitant atitinkamus tyrimo ir baudžiamuosius procesus; ir
 - (3) pakankamai personalo, turinčio jūrininkų kvalifikaciją, kuris padėtų skelbti reikalingus nacionalinius įstatymus ir laikytis visų valstybės įsipareigojimų, įskaitant ataskaitų, kurių reikalauja atitinkamos konvencijos, rengimą.
8. Galimą nacionalinių teisės aktų sistemą, pagal kurią būtų įgyvendinamos atitinkamų TJO dokumentų nuostatos, galima rasti Jungtinių Tautų leidinyje² „Jūrų teisės aktų gairės“.

Informacijos perdavimas

9. Valstybė turėtų pranešti apie savo 3 dalyje nurodytą strategiją, įskaitant informaciją apie nacionalinius teisės aktus, visoms suinteresuotosioms šalims.

Įrašai

10. Prireikus turėtų būti nustatyta, kokie turėtų būti įrašai ir kurie iš jų turėtų būti išlaikyti siekiant pateikti įrodymus, kad valstybė laikosi reikalavimų ir veiksmingai vykdo veiklą. Įrašai turi būti aiškiai įskaitomi, lengvai atpažįstami ir lengvai surandami. Turėtų būti nustatyta dokumentais pagrįsta tvarka, apibrėžianti įrašų atpažinimo, laikymo, apsaugos, suradimo, laikymo laiko ir tvarkymo reikalingą kontrolę.

Gerinimas

11. Valstybės turi nuolatos gerinti priemones, kurių imamasi šių konvencijų ir protokolų, kuriuos jos pasirašė, veiksmingumui užtikrinti. Priemonės turi būti gerinamos kruopščiai ir veiksmingai taikant ir įgyvendinant atitinkamus nacionalinius teisės aktus ir stebint, kaip jų laikomasi.
12. Valstybė turėtų skatinti principus, kurių laikantis žmonėms suteikiamos galimybės pagerinti veiklą saugios laivybos ir aplinkosaugos srityse.
13. Be to, valstybė turi imtis veiksmų, siekdama nustatyti ir pašalinti bet kokias teisės aktų nesilaikymo priežastis, kad būtų užkirstas kelias nesilaikymo atvejų pasikartojimui. Šiuos veiksmus sudaro:
- (1) teisės aktų nesilaikymo atvejų persvarstymas ir analizė;
 - (2) reikalingų korekcinų veiksmų įgyvendinimas; ir

² ST/ESCAP/1076

- (3) korekcinių veikslių, kurių imtasi, persvarstymas.
14. Valstybė turi nustatyti veiksmus, kuriais pašalinamos galimų teisės aktų nesilaikymo atvejų priežastys, siekdama užkirsti kelią tokiems atvejams.

2 DALIS – VĒLIAVOS VALSTYBĒS

Įgyvendinimas

15. Siekdamas veiksmingai vykdyti pareigas ir įsipareigojimus, vėliavos valstybės turi:
- (1) įgyvendinti politikos kryptis, leisdamos nacionalinius teisės aktus ir gaires, kuriuos panaudotų įgyvendinti ir vykdyti visų saugumo ir taršos prevencijos konvencijų ir protokolų, kuriuos yra pasirašiusios, reikalavimus; ir
 - (2) skirti savo administracijų pareigūnams pareigas, kurias atlikdami jie turėtų, jei reikia, atnaujinti ir persvarstyti atitinkamas priimtas politikos kryptis.
16. Vėliavos valstybės turi nustatyti išteklius ir procesus, kuriuos naudodamos galėtų vykdyti saugumo ir aplinkos apsaugos programą, kurią turėtų sudaryti bent jau šie punktai:
- (1) administraciniai nurodymai, skirti įgyvendinti taikomas tarptautines taisykles ir reglamentus, taip pat parengti ir skelbti reikalingus aiškinamuosius nacionalinius reglamentus;
 - (2) ištekliai, kurie užtikrintų, kad būtų laikomasi privalomųjų TJO dokumentų, išvardytų 6 dalyje, reikalavimų, naudojant audito ir patikrinimų programą, nepriklausančią jokioms administracinėms organizacijoms, kurios išduoda reikalingus pažymėjimus ir atitinkamus dokumentus, taip pat nepriklausančią jokioms įstaigoms, kurioms vėliavos valstybė yra perdavusi įgaliojimus išduoti reikalingus liudijimus ir atitinkamus dokumentus;
 - (3) ištekliai, kurie užtikrintų, kad būtų laikomasi 1978 m. STWC konvencijos, su pakeitimais. Į šiuos išteklius įtraukiami ištekliai, kurie *inter alia* užtikrina, kad
 - 3.1 jūrininkų mokymas, kvalifikacijos vertinimas ir sertifikavimas atitinka Konvencijos nuostatas;
 - 3.2 STWC liudijimuose ir patvirtinimuose tiksliai nurodoma jūrininkų kvalifikacija, naudojant atitinkamą STWC terminologiją ir terminus, kurie yra tokie patys kaip ir terminai, naudojami saugaus įgulos komplektavimo dokumente, išduotame laivui;
 - 3.3 šalies išduotų liudijimų ar patvirtinimų turėtojai gali atlikti bet kokios avarijos, apie kurią pranešta, kurią sukėlė veiksmai arba aplaidumas ir kuri gali kelti tiesioginį pavojų gyvybės arba nuosavybės saugumui jūroje arba jūros aplinkoje, nešališką tyrimą;
 - 3.4 vėliavos valstybės išduoti pažymėjimai ar patvirtinimai gali būti laikinai sustabdomi arba panaikinami, kai to reikalaujama, ir kai būtina užkirsti kelią sukčiavimui; ir

3.5 administracinė tvarka, apimanti mokymo, vertinimo ir sertifikavimo veiklą, vykdomą kitos valstybės kompetencijos ribose, tai tvarka, kai vėliavos valstybė prisiima atsakomybę užtikrinti kapitonų, pareigūnų ir kitų jūrininkų, tarnaujančių laivuose, kuriems suteikta teisė plaukioti su tos valstybės vėliava, kvalifikaciją³;

- (4) ištekliai, kurie užtikrintų, kad būtų atliekami avarijų, kurių metu buvo nukentėjusiųjų, tyrimai ir tinkamai ir laiku būtų nagrinėjami atvejai, kai laivams nustatomi laivų trūkumai; ir
- (5) administracijai tinkamų gairių, susijusių su atitinkamose TJO konvencijose nustatytais reikalavimais, parengimas, pagrindimas dokumentais ir pateikimas.

17. Vėliavos valstybės užtikrina, kad laivai, kuriems suteikta teisė plaukioti su jų vėliavomis, turėtų pakankamą ir veiksmingą įgulą suformuotą, atsižvelgiant į TJO priimtus saugaus įgulos komplektavimo principus.

Įgaliojimų perdavimas

18. Vėliavos valstybės, suteikiančios įgaliojimus pripažintoms organizacijoms veikti jų vardu, kai pastarosios atlieka apžiūras, patikrinimus, išduoda pažymėjimus ir dokumentus, žymi laivus ir atlieka kitą įstatymo nustatytą darbą, kaip reikalaujama TJO konvencijose, privalo reglamentuoti tokį įgaliojimų suteikimą pagal SOLAS reglamentą XI-1/1 tam, kad

- (1) nustatytų, ar pripažinta organizacija turi pakankamus išteklius, atsižvelgiant į techninius, vadovavimo ir tyrinėjimo pajėgumus, atlikti jai skirtas funkcijas pagal būtinausius standartus, skirtus pripažintoms organizacijoms, veikiančioms administracijos vardu, nustatytus atitinkamose TJO rezoliucijose⁴;
- (2) turėtų pagrindžiamąjį oficialų rašytinį administracijos susitarimą su pripažinta organizacija, į kurį būtų įtrauktos bent jau atitinkamoje TJO rezoliucijoje⁵ numatytos sudėtinės dalys, arba lygiavertį teisinį susitarimą, kuris galėtų būti pagrįstas pavyzdiniu susitarimu dėl įgaliojimų suteikimo pripažintoms organizacijoms, veikiančioms administracijos vardu⁶;
- (3) išleistų specialius nurodymus, kuriuose aprašomi veiksmai, kurių reikia imtis, jeigu nustatoma, kad laivas netinkamas eksploatuoti jūroje, nesukeliant pavojaus laivui arba laive esantiems žmonėms, arba nustatoma, kad jis kelia nepagrįstą grėsmę jūros aplinkai;
- (4) suteiktų pripažintai organizacijai visus atitinkamus nacionalinių įstatymų ir jų aiškinimų dokumentus, kuriais įgyvendinamos konvencijų nuostatos, arba

³ 1978 m. STWC konvencijos, su pakeitimais, Reglamentai I/2, I/10 ir I/11

⁴ A.739(18) rezoliucijos „Įgaliojimų suteikimo organizacijoms, veikiančioms administracijos vardu, gairės“ I priedas

⁵ A.739(18) rezoliucijos „Įgaliojimų suteikimo organizacijoms, veikiančioms administracijos vardu, gairės“ 2 priedas

⁶ (MSC/Circ.710 – MEPC/Circ.307)

patikslintų, ar administracijos standartai neviršija konvencijų reikalavimų visais atvejais; ir

- (5) reikalautų, kad pripažinta organizacija išlaikytų įrašus, kuriais remdamasi administracija turėtų duomenis ir galėtų aiškinti konvencijos taisykles.
19. Vėliavos valstybės, skiriančios inspektorius, kurie atliktų apžiūras ir patikrinimus jų vardu, turėtų juos skirti atitinkamai pagal 18 dalyje, ypač 3 ir 4 pastraipose, numatytas gaires.
 20. Vėliavos valstybė turi nustatyti ir vykdyti priežiūros programą, kuriai būtų skiriama pakankamai išteklių, kad galėtų stebėti pripažintas organizacijas ir keistis su jomis informacija, siekdama užtikrinti, kad būtų visiškai laikomasi tarptautinių įsipareigojimų:
 - (1) panaudodama savo įgaliojimus vykdyti papildomas apžiūras, siekiant užtikrinti, kad laivai, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, iš tiesų atitinka privalomų TJO dokumentų reikalavimus;
 - (2) vykdydama papildomas apžiūras (kai manoma, kad jos reikalingos) siekiant užtikrinti, kad laivai, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, atitinka nacionalinius reikalavimus, papildančius TJO konvencijos reikalavimus; ir
 - (3) samdydama personalą, gerai išmanantį vėliavos valstybės ir pripažintų organizacijų taisykles ir nuostatas, kuris gali atlikti veiksmingą pripažintų organizacijų veiklos priežiūrą.

Įgyvendinimas

21. Vėliavos valstybės turėtų imtis visų reikalingų priemonių, siekdamas užtikrinti, kad laivai, kurie turi teisę plaukioti su jų vėliavomis, arba jų jurisdikcijoje esantys subjektai ir asmenys laikytųsi tarptautinių taisyklių ir standartų tam, kad būtų vykdomi tarptautiniai įsipareigojimai. Tokias priemones *inter alia* sudaro:
 - (1) draudimas išplaukti laivams, turintiems teisę plaukioti su jų vėliava, tol, kol išplaukdami į jūrą šie laivai neatitinka tarptautinių taisyklių ir standartų reikalavimų;
 - (2) periodišką laivų, kurie turi teisę plaukioti su jų vėliava, patikrinimą, siekiant nustatyti, ar laivas ir jo įgula atitinka turimuose liudijimuose nurodytus duomenis;
 - (3) tai, kad per 2 pastraipoje nurodytą periodinį patikrinimą inspektorius turi užtikrinti, kad į šį laivą paskirti jūrininkai yra susipažinę su:
 - 3.1 konkrečiomis savo pareigomis; ir
 - 3.2 laivo sandara, įranga, įrenginiais ir tvarka.
 - (4) užtikrinimas, kad visa laivo įgula galėtų veiksmingai koordinuoti savo veiksmus avarinių situacijų metu bei vykdydami svarbias saugumo ar taršos prevencijos ar jos apribojimo funkcijas;

- (5) nacionaliniuose įstatymuose ir teisės aktuose numatytos atitinkamo griežtumo baudas, skatinančias laivus, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, nepažeidinėti tarptautinių taisyklių ir standartų;
 - (6) atlikus tyrimą, bylų iškėlimas laivams, kurie turi teisę plaukioti su jų vėliavomis, kurie pažeidė tarptautines taisykles ir standartus, nepriklausomai kur taisyklės ir standartai buvo pažeisti;
 - (7) nacionaliniuose įstatymuose ir teisės aktuose numatyti atitinkamo griežtumo baudas, skatinančias asmenis, kuriems pagal jų įgaliojimus išduoti sertifikatai arba patvirtinimai, nepažeidinėti tarptautinių taisyklių ir standartų; ir
 - (8) atlikus tyrimą, iškelti bylas asmenims, kurie turi sertifikatus arba patvirtinimus, kurie pažeidė tarptautines taisykles ir standartus, nepriklausomai kur tie pažeidimai buvo padaryti;
22. Vėliavos valstybė turi apsvarstyti galimybę atitinkamai parengti ir vykdyti kontrolės ir stebėsenos programą, siekdama:
- (1) numatyti, kad greitai būtų atliekami nelaimingų atsitikimų, kurių metu buvo nukentėjusiųjų, tyrimai apie juos atitinkamai pranešant TJO;
 - (2) numatyti, kad būtų renkami statistiniai duomenys, siekiant atlikti tendencijų analizę ir nustatyti problemines sritis; ir
 - (3) numatyti, kad laiku būtų reaguojama į trūkumus ir įtariamus taršos atvejus, apie kuriuos pranešė uosto arba pakrantės valstybės.
23. Be to, vėliavos valstybė turi:
- (1) užtikrinti, kad taikant nacionalinius teisės aktus, būtų laikomasi taikomų TJO dokumentų reikalavimų;
 - (2) numatyti atitinkamą kvalifikuoto personalo kiekį, reikalingą įgyvendinti 15.1 pastraipoje nurodytus nacionalinius teisės aktus, įskaitant tyrimus ir apžvalgas atliekančių personalą; ir
 - (3) numatyti pakankamą kvalifikuoto vėliavos valstybės personalo kiekį, kuris tirtų incidentus, kuri metu laivus, kurie turi teisę plaukioti su jos vėliava, sulaiko uosto valstybės;
 - (4) numatyti pakankamą kvalifikuoto vėliavos valstybės personalo kiekį, kuris tirtų incidentus, kurių metu uosto valstybėms kyla abejonių dėl liudijimų ar patvirtinimų galiojimo arba asmenų, turinčių liudijimus ar patvirtinimus, išduotus uostų valstybėms vadovaujant, kompetencijos; ir
 - (5) užtikrinti vėliavos valstybės tikrintojų ir tyrėjų mokymą ir jų veiklos priežiūrą.
24. Kai valstybei pranešama, kad laivą, kuris turi teisę plaukioti su jos vėliava, sulaikė uosto valstybė, vėliavos valstybė turi prižiūrėti, kad būtų imamasi atitinkamų

korekcinių priemonių, kad svarstomasis laivas nedelsiant atitiktų taikomų tarptautinių konvencijų reikalavimus.

25. Vėliavos valstybė arba jos vardu veikianti pripažinta organizacija turi išduoti ar patvirtinti tarptautinį laivo liudijimą tik nustačiusi, kad laivas atitinka taikomus reikalavimus.
26. Vėliavos valstybė turi išduoti tarptautinį kompetencijos liudijimą arba patvirtinimą asmeniui tik nustačiusi, kad asmuo atitinka visus taikomus reikalavimus.

Vėliavos valstybės inspektoriai

27. Vėliavos valstybė turėtų apibrėžti ir dokumentais pagrįsti visų darbuotojų, tvarkančių su saugumu ir taršos prevencija susijusį bei saugumui ir taršos prevencijai įtakos turintį darbą, jų atsakomybę, įgaliojimus ir tarpusavio santykius.
28. Personalas, atsakingas už laivų ir bendrovių, kuriems taikomi atitinkami TJO privalomieji dokumentai, apžiūras, patikrinimus ir auditus, turi atitikti šiuos būtiniausius reikalavimus:
 - (1) turėti atitinkamas jūrų arba laivybos institucijų suteiktas kvalifikacijas arba atitinkamos sertifikuoto laivo pareigūno, turinčio arba turėjusio galiojančią kompetencijos liudijimą STWC II/2 arba III/2, darbo jūroje patirties ir išlaikiusio technines žinias apie laivus ir jų eksploataciją nuo to laiko, kai buvo suteiktas kvalifikacijos atestatas; arba
 - (2) trečiųjų institucijų suteiktą laipsnį arba atitinkamą kvalifikaciją tam tikroje inžinerijos arba valstybės pripažintoje mokslo srityje.
29. Personalas, turintis 28 punkto 1 papunktyje nurodytas kvalifikacijas, turi būti tarnavęs karininkais jūroje mažiausiai trejus metus denio arba mašinų skyriuje.
30. Personalas, turintis 28 punkto 2 papunktyje nurodytas kvalifikacijas, turi būti dirbęs atitinkamose pareigose mažiausiai trejus metus.
31. Be to, toks personalas turi turėti atitinkamų praktinių ir teorinių žinių apie laivus, jų eksploatavimą ir atitinkamų nacionalinių teisės aktų bei tarptautinių dokumentų, reikalingų atlikti vėliavos valstybės inspektorių pareigas, kurios įgyjamos pagal dokumentais pagrįstas programas, nuostatas.
32. Kitas personalas, padedantis atlikti tokį darbą, turi turėti išsilavinimą, būti atitinkamai išmokytas ir prižiūrimas pagal darbą, kurį jis įgaliotas atlikti.
33. Atitinkama ankstesnė patirtis kompetencijos srityje turi būti laikoma privalumu; jeigu ankstesnės patirties nėra, administracija turi paskirti mokymus atitinkamoje srityje.
34. Vėliavos valstybės gali akredituoti inspektorius naudodamos oficialią išsamią mokymo programą, pagal kurią suteikiamos vienodos žinios ir gebėjimai, kurių reikalaujama 29 ir 32 dalyse.

35. Vėliavos valstybės turi būti įgyvendinusios dokumentais pagrįstą personalo kvalifikavimo ir nuolatinio žinių atnaujinimo sistemą atitinkamai pagal darbą, kurį jie įgalioti atlikti.
36. Pagal atliekamas funkcija(s) kvalifikaciją sudaro:
- (1) žinios apie laivams, bendrovėms, įguloms, kroviniams ir eksploatavimui taikomas tarptautines ir nacionalines taisykles ir nuostatas;
 - (2) žinios apie taikomas apžiūros, sertifikavimo, kontrolės, tyrimo ir priežiūros funkcijas;
 - (3) žinojimas, kokių uždavinių ir tikslų siekiama tarptautiniuose ir nacionaliniuose dokumentuose, skirtuose laivybos saugumui ir jūrų aplinkos taršai ir susijusioms programoms;
 - (4) žinojimas, kokie vidaus ir išorės procesai vyksta laivuose ir krante;
 - (5) profesinės kompetencijos, reikalingos veiksmingai ir kvalifikuotai atlikti paskirtas užduotis, turėjimas;
 - (6) geras saugumo, taip pat savisaugos, išmanymas visomis aplinkybėmis; ir
 - (7) mokymai arba patirtis atlikti įvairias užduotis, visų pirma vykdyti funkcijas, kurios bus vertinamos.
37. Vėliavos valstybė turi išduoti inspektoriui identifikavimo dokumentą, kurį jis turi turėti atlikdamas užduotis.

Vėliavos valstybės atliekami tyrimai

38. Įvykus avarijai jūroje arba taršos atveju turi būti atliekamas tyrimas. Avariją turi tirti tinkamos kvalifikacijos inspektoriai, turintys kompetencijos spręsti su avarija susijusiais klausimais. Vėliavos valstybė turi būti pasirengusi šiam tikslui skirti kvalifikuotus tyrėjus, nepriklausomai nuo avarijos ar incidento vietos.
39. Vėliavos valstybė turi užtikrinti, kad atskiri tyrėjai turėtų profesinių žinių ir praktinės patirties šiose srityse, susijusiose su jų įprastinėmis pareigomis. Be to, siekdama padėti tyrėjams atlikti užduotis, nesusijusias su jų pareigomis, vėliavos valstybė turi užtikrinti, kad, jei reikia, būtų prieinamos šių sričių žinios:
- (1) laivybos ir laivų susidūrimo prevencijos taisyklės;
 - (2) vėliavos valstybės taisyklės, skirtos kvalifikacijos atestatams;
 - (3) jūros taršos priežastys;
 - (4) apklausos metodai;
 - (5) įrodymų rinkimas; ir
 - (6) žmogiškojo faktoriaus poveikio vertinimas.

40. Turi būti tiriami bet kokie nelaimingi atsitikimai, kurių metu susižeidžiama ir dėl to tris arba daugiau dienų neatliekamos pareigos, bet kokie mirties atvejai, susiję su nelaimingais atsitikimais darbe, ir vėliavos valstybės laivų avarijos, o šių tyrimų rezultatai skelbiami viešai.
41. Laivų avarijos turi būti tiriamos ir apie jas pranešama pagal atitinkamas TJO konvencijas ir TJO parengtas gaires⁷. Tyrimo ataskaita turi būti nusiųsta TJO kartu su vėliavos valstybės pastabomis pagal minėtas gaires.

Vertinimas ir persvarstymas

42. Vėliavos valstybė periodiškai turi įvertinti veiklos vykdymą, atsižvelgdama į administracinių procesų, procedūrų ir išteklių, reikalingų laikytis konvencijos, kurios šalimi ji yra, numatytų įsipareigojimų, įgyvendinimą.
43. Priemonės, skirtas įvertinti vėliavos valstybės veiklą, *inter alia*, gali sudaryti: uosto valstybės kontrolės sulaikymų rodikliai, vėliavos valstybės patikrinimų rezultatai, avarijų statistika, ryšių ir informacijos procesai, metinių nuostolių statistika (išskyrus numanomas bendruosius nuostolius (NBN)), ir kiti atitinkami veiklos rodikliai, skirti nustatyti, ar personalo formavimas, išteklių ir administracinės procedūros yra pakankamos, kad būtų laikomasi vėliavos valstybės įsipareigojimų.
44. Į priemones taip pat gali būti įtrauktas toks reguliarus persvarstymas:
 - (1) laivyno nuostolių ir nelaimingų atsitikimų koeficientų, siekiant nustatyti pasirinkto laikotarpio tendencijas;
 - (2) patikrintų atvejų, kai buvo sulaikyti laivai, skaičių palyginti su laivyno dydžiu;
 - (3) asmenų, turinčių liudijimus arba patvirtinimus, išduotus pagal jos įgaliojimus, nekompetentingumo ir pažeidimų patikrintų atvejų skaičių;
 - (4) reagavimo į uosto valstybės ataskaitas apie trūkumus arba intervencijas;
 - (5) tyrimų apie rimtas avarijas ir po jų įgytos patirties;
 - (6) skirtų finansinių, techninių ir kitų išteklių;
 - (7) laivyno laivų patikrinimų, apžiūrų ir kontrolės rezultatų;
 - (8) nelaimingų atsitikimų darbe tyrimų;
 - (9) incidentų ir pažeidimų pagal MARPOL 73/78 su pakeitimais skaičių; ir
 - (10) liudijimų, patvirtinimų, pritarimų ir kt. laikino sustabdymo arba panaikinimo skaičių.

⁷ Remtis Jūrų avarijų ir incidentų tyrimų kodeksu, kurį priėmė organizacija rezoliucija A.849(20), su daliniais pakeitimais, padarytais rezoliucija A.884(21).

II PRIEDAS

VELIAVOS VALSTYBES INSPEKTORIAMS TAIKOMI BUTINIAUSI KRITERIJAI

(kaip nurodyta 8 straipsnyje)

1. Valstybės narės kompetentinga institucija privalo įgalioti inspektorius vykdyti šioje direktyvoje nurodytas apžiūras.
2. Inspektoriai privalo turėti atitinkamų teorinių žinių apie laivus, jų eksploatavimą ir apie atitinkamų nacionalinių ir tarptautinių reikalavimų nuostatas ir praktinės patirties. Šias žinias ir patirtį jie privalo įgyti dokumentais pagrįstų mokymo programų metu.
3. Inspektorius privalo turėti bent:
 - (1) atitinkamą jūrų arba laivybos institucijų suteiktą kvalifikaciją arba atitinkamos sertifikuoto laivo pareigūno, turinčio arba turėjusio galiojančią kvalifikacijos atestatą STWC II/2 arba III/2, darbo jūroje patirties; arba
 - (2) būti išlaikęs kompetentingosios institucijos pripažintą laivų konstruktoriaus, inžinieriaus mechaniko arba su jūros sritimis susijusio inžinieriaus egzaminą ir šias pareigas ėjęs bent penkerius metus; arba
 - (3) turėti atitinkamą universitetinį laipsnį arba lygiavertį išsilavinimą, būti baigęs mokymus ir įgijęs kvalifikacijas inspektorių mokymo institute ir mažiausiai dvejus metus dirbęs valstybės narės kompetentingoje institucijoje vėliavos valstybės inspektoriumi praktikantu.
4. Inspektoriai, turintys 3 punkto 1 papunktyje nurodytas kvalifikacijas, turi būti tarnavę karininkais jūroje ne mažiau nei penkerius metus atitinkamai denio arba mašinų skyriuje.
5. Inspektoriai, turintys 3 punkto 1 ir 2 papunkčiuose nurodytas kvalifikacijas, privalo turėti techninių žinių apie laivus ir jų eksploatavimą po to, kai jam buvo išduotas kvalifikacijos atestatas ir suteiktos kvalifikacijos.
6. Inspektoriai, turintys 3 punkto 3 papunktyje nurodytą kvalifikaciją privalo turėti tokias pat žinias ir gebėjimus, kokių reikalaujama iš inspektorių 3 punkto 1 ir 3 papunkčiuose.
7. Inspektorius turi sugebėti žodžiu ir raštu bendrauti su jūrininkais ta kalba, kuria dažniausiai bendraujama jūroje.
8. Inspektoriai neturi turėti komercinių interesų tikrinamo laivo atžvilgiu ir neturi dirbti nevyriausybinėms organizacijoms, atliekančioms įstatymų numatytus arba klasifikavimo apžiūras arba išduodančių laivams liudijimus, arba atlikti darbą jų vardu.
9. Inspektoriai, neatitinkantys pirmiau išdėstytų kriterijų, yra taip pat priimami, jeigu šios direktyvos priėmimo dieną jie dirbo kompetentingai institucijai, ir atliko privalomas apžiūras arba uosto valstybės kontrolę.

III PRIEDAS

TOLESNIU VEIKSMU REKOMENDACIJOS UOSTO VALSTYBEI SULAIKIUS LAIVUS

(kaip nurodyta 6 straipsnyje)

1. UOSTO VALSTYBĖS ĮVYKDYTAS SULAIKYMAS

1. Kai valstybės narės (toliau – vėliavos valstybės) kompetentingajai institucijai pranešama, kad laivą, plaukiojantį su jos vėliava, sulaiškė uosto valstybė, ji turi prižiūrėti, kad būtų imamasi atitinkamų korekcinųjų priemonių, kad laivas nedelsiant atitiktų taikomų taisyklių ir tarptautinių konvencijų reikalavimus. Tokias priemones sudaro:

2. NEATIDĖLIOTINI VEIKSMAI

1. Kai vėliavos valstybei pranešama apie sulaikymą, ji turi susisiekti su bendrove (bendrove, įgyvendinančia ISM tikslus) ir uosto valstybe, kad kuo geriau nustatytų visas sulaikymo aplinkybes.
2. Remdamasi šia informacija, vėliavos valstybė turi apsvarstyti, kokių neatidėliotinių veikslių reikia imtis, kad laivas atitiktų reikalavimus. Ji gali nuspręsti, kad kai kuriuos trūkumus iš karto gali ištaisyti ir tai patvirtinti uosto valstybė (pavyzdžiui, jeigu reikia pataisyti gelbėjimosi plaustą). Tokiu atveju vėliavos valstybė turėtų stengtis gauti uosto valstybės patvirtinimą, kad trūkumai pašalinti.
3. Nustačius rimtesnius, ypač struktūrinius, ir kitus trūkumus, kuriuos apima liudijimai, išduoti pripažintos organizacijos (PO) vėliavos valstybės vardu, vėliavos valstybė turi reikalauti, kad vienas jos inspektorių atliktų patikrinimą arba paskirti PO inspektorių, kuris atliktų patikrinimą jos vardu. Iš pradžių reikėtų patikrinti tas sritis, kuriose uosto valstybė nustatė trūkumus. Jeigu vėliavos valstybės arba PO inspektorius mano, kad reikia, galima iš naujo patikrinti tas sritis, kurias apima atitinkami privalomieji liudijimai.
4. Tais atvejais, kai PO atliko patikrinimą, kaip nurodyta 2.3 dalyje, jos inspektorius turi pranešti vėliavos valstybei apie veiksmus, kurių buvo imtasi, ir laivo būklę po patikrinimo, kad vėliavos valstybė galėtų nuspręsti, kokių tolimesnių veikslių reikia imtis, jei būtina.
5. Jeigu uosto valstybės atliekamas patikrinimas taip pat buvo sustabdytas pagal [Direktyvos 95/21/EB 9 straipsnio 4 dalį arba Direktyvos .../.../EB (dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės) 13 straipsnio 5 dalį] vėliavos valstybė turi iš naujo atlikti laivo liudijimų, apimančių sritis, kuriose uosto valstybė nustatė trūkumų ir bet kokias kitas sritis, kuriose vėliau randama trūkumų, apžiūrą. Vėliavos valstybė turi atlikti apžiūrą pati arba paprašyti išsamios inspektorius ataskaitos ir, jeigu tikslinga, patvirtinimo, kad buvo atlikta tinkama apžiūra ir kad visi trūkumai pašalinti. Jeigu vėliavos valstybė tuo patenkinta, ji patvirtina uosto valstybei, kad laivas atitinka tam tikrus taisyklių ir tarptautinių konvencijų reikalavimus.

6. Ypač rimtais taisyklių ir tarptautinių konvencijų nesilaikymo atvejais vėliavos valstybė visada turi siųsti savo, o ne PO, inspektorių, kad šis atliktų arba prižiūrėtų 2.3 – 2.5 dalyse minimus patikrinimus ir apžiūras.
7. Jeigu netaikoma 2.10 dalis, vėliavos valstybė reikalauja, kad bendrovė imtųsi korekcinį priemonių, kad laivas atitiktų taikomas taisyklių ir tarptautinių konvencijų reikalavimus prieš jam išduodant leidimą išplaukti iš uosto, kuriame jis buvo sulaikytas (kartu su uosto valstybės reikalaujamais korekciniais veiksmais). Jeigu tokių korekcinį veiksmų nebuvo imtasi, panaikinami atitinkami liudijimai.
8. Vėliavos valstybė turi atsižvelgti į tai, kiek trūkumų, atspindinčių laivo ir bendrovės saugumo valdymo sistemos prastą veikimą, užregistravo uosto valstybė, o po to patikrinimo arba apžiūros metu nustatė vėliavos valstybė. Jeigu reikia, vėliavos valstybė, bendradarbiaudama su uosto valstybe, turi surengti pakartotinį laivo ir (arba) bendrovės auditą, apsvarstyti, ar pakartotinis auditas turėtų būti atliekamas prieš leidžiant laivui išplaukti iš uosto, kuriame jis buvo sulaikytas.
9. Vėliavos valstybė visą laiką turi palaikyti ryšius ir bendradarbiauti su uosto valstybe, siekdama padėti užtikrinti, kad būtų pašalinti nustatyti trūkumai ir kuo greičiau reaguoti į uosto valstybės prašymus pateikti paaiškinimus.
10. Jeigu trūkumų negalima pašalinti sulaikymo uoste ir pagal [Direktyvos 95/21/EB 11 straipsnio 1 dalį arba (Direktyvos .../.../EB dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės 15 straipsnio 1 dalį)] uosto valstybė leidžia laivui plaukti į remonto įmonę, vėliavos valstybė turi susisiekti su uosto valstybe, kad išsiaiškintų sąlygas, kuriomis ši kelionė gali vykti, ir raštu patvirtinti šias sąlygas.
11. Jeigu laivas neatitinka 2.10 dalyje nurodytų sąlygų arba neatplaukia į sutartą remonto įmonę, vėliavos valstybė turi nedelsdama pareikalauti pasiaiškinimo iš bendrovės ir apsvarstyti laivui išduoto liudijimo panaikinimą. Be to, pirmai progai pasitaikius, vėliavos valstybė turi atlikti papildomą apžiūrą.
12. Jeigu iš turimos informacijos vėliavos valstybė gali spręsti, kad sulaikymas nepagrįstas, ji turi pranešti nuomonę uosto valstybei ir susisiekti su bendrove, siekdama apsvarstyti, ar pasinaudoti uosto valstybėje galiojančia apeliacinio apskundimo tvarka.

3. VĖLESNI VEIKSMAI

1. Priklausomai nuo nustatytų trūkumų rimtumo ir vėlesnių neatidėliotųjų veiksmų, kurių buvo imtasi, vėliavos valstybė dar turi apsvarstyti, ar reikia atlikti papildomą laivo apžiūrą po to, kai jam atšaukiamas sulaikymas. Papildoma apžiūra taip pat turi apimti saugumo valdymo sistemos veiksmingumo įvertinimą. Vėliavos valstybė turi atlikti papildomą laivo apžiūrą, pavyzdžiui, per šešias [6] savaites po pranešimo apie sulaikymą. Ši papildoma apžiūra atliekama bendrovės lėšomis. Jeigu numatyta, kad vėliavos valstybė turi atlikti privalomąją laivo apžiūrą per [3] mėnesius, ji gali nuspręsti iki to laiko atidėti papildomą apžiūrą.
2. Be to, vėliavos valstybė turi nuspręsti, ar reikia atlikti pakartotinį atitinkamos bendrovės auditą. Vėliavos valstybė taip pat turi peržiūrėti kitų laivų, už kuriuos

atsakinga ta pati bendrovė, patikrinimus, siekdama nustatyti, ar visame bendrovės laivyne yra bendrų trūkumų.

3. Jeigu laivas buvo sulaikytas pagrįstai daugiau negu du kartus per pastaruosius dvejus metus, tolesnių veiksmų turi būti imtasi greičiau, taip pat bet koku atveju vėliavos valstybė turi atlikti papildomą apžiūrą per [4] savaites po pranešimo apie sulaikymą.
4. Jeigu pagal [Direktyvos 95/21/EB 7b straipsnį arba (Direktyvos .../.../EB (dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės) 10 straipsnį] po sulaikymo laivą uždraudžiama eksploatuoti, vėliavos valstybė privalo atlikti papildomą apžiūrą ir imtis visų žingsnių, reikalingų užtikrinti, jog bendrovė deda pastangas, kad laivas atitiktų visus atitinkamų konvencijų ir taisyklių reikalavimus. Jeigu vėliavos valstybė patenkinta, ji turi išduoti bendrovei tai patvirtinantį dokumentą.
5. Visais atvejais vėliavos valstybė turi nuspręsti, kokių teisinių veiksmų, įskaitant baudas, tikslinga imtis prieš bendrovę. Jeigu laivas nuolatos nesilaiko taikomų taisyklių ir tarptautinių konvencijų reikalavimų, vėliavos valstybė turi nuspręsti, kokių papildomų sankcijų, įskaitant laivo išbraukimą iš registro, reikia imtis.
6. Kai pritaikomos visos korekcinės priemonės, kuriomis siekiama, kad laivas atitiktų taikomas taisyklių ir tarptautinių konvencijų reikalavimus, vėliavos valstybė turi nusiųsti ataskaitą TJO pagal SOLAS 74, su pakeitimais, I skyriaus 19 taisyklės b punktą ir TJO rezoliucijos A.787(19), su pakeitimais, 5.2 dalį.

4. PAPILDOMA APŽIŪRA

1. Pirmiau nurodyta papildoma apžiūra turi apimti pakankamai išsamų toliau nurodytų sričių tikrinimą, kad vėliavos valstybės inspektorius įsitikintų, jog laivas, jo įranga ir įgula atitinka visų jiems taikomų taisyklių ir tarptautinių konvencijų reikalavimus:
 - Liudijimai ir dokumentai
 - Laivo korpuso struktūra ir įranga
 - Krovos žymų paskyrimo sąlygos
 - Pagrindiniai mechanizmai ir sistemos
 - Mechanizmų patalpų švara
 - Gelbėjimosi priemonės
 - Priešgaisrinė apsauga
 - Navigacinė įranga
 - Darbui su krovniais skirta įranga;
 - Radijo ryšio įranga
 - Elektros įranga

- Taršos prevencija
- Gyvenimo ir darbo sąlygos
- Įgulos formavimas
- Įgulos sertifikavimas
- Keleivių sauga
- Eksploatacijos reikalavimai, įskaitant įgulos tarpusavio santykius, pratybas, mokymus, kapitono tiltelio ir mašinų skyriaus eksploatavimą ir saugumą.

2. Papildomi patikrinimai taip pat turi apimti, tuo neapsiribojant, atitinkamus punktus, skirtus išsamiam patikrinimui, nurodytam [Tarybos direktyvos 95/21/EB dėl uosto valstybės kontrolės V priedo C dalyje arba (Direktyvos .../.../EB (dėl uosto valstybės atliekamos kontrolės) VIII priedo dalyje]. Jeigu reikia, vėliavos valstybės inspektoriai neturi atsisakyti patikrinti, ar gerai veikia gelbėjimosi valtys ir jų nuleidimo įrenginiai, pagrindiniai ir pagalbiniai mechanizmai, liukų dangčiai, pagrindinės elektros energijos ir triumų sistemos.

TEISINĖ GALIĄ TURINTI FINANSINĖ PAŽYMA

1. PASIŪLYMO PAVADINIMAS:

Pasiūlymas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl vėliavos valstybės reikalavimų laikymosi

2. VEIKLA PAGRĮSTO VALDYMO IR BIUDŽETO SUDARYMO PAGAL VEIKLOS RŪŠIS SISTEMA

Politikos sritis: Energetika ir transportas

Veiklos rūšys: Jūrų ir upių transportas, skirtingų transporto rūšių derinimas

3. BIUDŽETO EILUTĖS

3.1. Biudžeto eilutės (veiklos eilutės ir atitinkamos techninės ir administracinės pagalbos eilutės (buvusios BA eilutės), įskaitant pavadinimus: netaikoma

3.2. Priemonės ir jos finansinio poveikio trukmė: netaikoma

3.3. Biudžetinės charakteristikos (jei reikia, įterpti eilučių): netaikoma

Biudžeto eilutė	Išlaidų rūšis		Nauja	ELPA įnašas	Šalių kandidačių įnašai	Finansinės perspektyvos išlaidų kategorija
	PI/ NPI	DIF ¹ /NDIF ²				
	PI/ NPI	DIF ¹ /NDIF ²	TAIP/NE	TAIP/NE	TAIP/NE	Nr. [...]
	PI/ NPI	DIF/ NDIF	TAIP/NE	TAIP/NE	TAIP/NE	Nr. [...]

4. IŠTEKLIŲ APŽVALGA

4.1. Finansiniai ištekliai

4.1.1. *Įsipareigojimų asignavimų (IA) ir mokėjimų asignavimų (MA) suvestinė*

¹ eprivalomosios išlaidos.
² ediferencijuoti asignavimai.

Mln. EUR (trijų dešimtųjų tikslumu)

IŠLAIDŲ RŪŠIS	SKIRSNIO NR.		N METAI	N+1	N+2	N+3	N+4	N + 5 IR VĒLIAU	IŠ VISO
---------------	--------------	--	---------	-----	-----	-----	-----	-----------------	---------

VEIKLOS IŠLAIDOS³

IŠIPAREIGOJIMŲ ASIGNAVIMAI (IA)	8.1	A	0	0	0	0	0	0	NĖRA
MOKĖJIMŲ ASIGNAVIMAI (MA)		B	0	0	0	0	0	0	NĖRA

ADMINISTRACINĖS IŠLAIDOS, NEVIRŠIJANČIOS ORIENTACINĖS SUMOS⁴

TECHNINĖ ADMINISTRACINĖ PAGALBA (NDIF)	8.2.4	C	0	0	0	0	0	0	NĖRA
--	-------	---	---	---	---	---	---	---	------

BENDRA ORIENTACINĖ SUMA

IŠIPAREIGOJIMŲ ASIGNAVIMAI		A+ C	0	0	0	0	0	0	NĖRA
MOKĖJIMŲ ASIGNAVIMAI		B+ C	0	0	0	0	0	0	NĖRA

ADMINISTRACINĖS IŠLAIDOS, NEJSKAIČIUOTOS Į ORIENTACINĘ SUMĄ⁵

ŽMOGIŠKIEJI IŠTEKLIAI IR SUSIJUSIOS IŠLAIDOS (NDIF)	8.2.5	D	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.324
ADMINISTRAVIMO IŠLAIDOS, NEPRISKIRIAMOS ŽMOGIŠKIESIEMS IŠTEKLIAMS IR SUSIJUSIOMS IŠLAIDOMS, NEJSKAIČIUOTOS Į ORIENTACINĘ SUMĄ (NDIF)	8.2.6	E	0	0	0	0	0	0	0

Bendra orientacinė intervencijos finansinių išlaidų suma

IŠ VISO IA, ĮSKAITANT IŠLAIDAS ŽMOGIŠKIESIEMS IŠTEKLIAMS		A+C +D+ E	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.324
IŠ VISO MA, ĮSKAITANT IŠLAIDAS ŽMOGIŠKIESIEMS IŠTEKLIAMS		B+C +D+ E	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.324

³ šlaidos, nepriklausančios atitinkamos xx antraštinės dalies xx 01 skyriui.

⁴ šlaidos pagal xx antraštinės dalies xx 01 04 straipsnį.

⁵ laidos pagal xx 01 skyrių, nepriskiriamos xx 01 04 arba xx 01 05 straipsniams.

Išsami informacija apie bendrą finansavimą

Į teisės akto pasiūlymą nėra įtrauktas bendras valstybių narių finansavimas

Mln. EUR (trijų dešimtųjų tikslumu)

BENDRĄ FINANSAVIMĄ TEIKIANČI ĮSTAIGA		N META I	N + 1	N + 2	N + 3	N + 4	N + 5 IR VĖLI AU	IŠ VISO
.....	F	0	0	0	0	0	0	0
IŠ VISO ĮA, ĮSKAITANT BENDRĄ FINANSAVIMĄ	A+C+ D+E+ F	0	0	0	0	0	0	0

4.1.2. Suderinamumas su finansinėmis programomis

- Pasiūlymas atitinka esamas finansines programas.
- Atsižvelgiant į pasiūlymą, teks pakeisti atitinkamų finansinės perspektyvos išlaidų kategorijų programas.
- Įgyvendinant pasiūlymą gali tekti taikyti tarpinstitucinio susitarimo nuostatas⁶ (t. y. panaudoti lankstumo priemonę arba pertvarkyti finansinę perspektyvą).

4.1.3. Finansinis poveikis pajamoms

- Pasiūlymas neturi finansinio poveikio pajamoms
- Pasiūlymas turi finansinį poveikį, poveikis pajamoms yra toks:

Pastaba: visa išsami su įtakos pajamoms skaičiavimo metodais susijusi informacija ir pastabos turėtų būti pateikti atskirame priede.

Mln. EUR (vienos dešimtosios tikslumu)

BIUDŽETO EILUTĖ	PAJAMOS	PRIEŠ TAIKANT PRIEMONĘ [N-1 META I]	PADĖTIS PRADĖJUS TAIKYTI PRIEMONE					
			[N META I]	[N+1]	[N+2]	[N+3]	[N+4]	[N+5] ⁷
	A) PAJAMOS, IŠREIKŠTOS ABSOLIŪČIAIS SKAIČIAIS		0	0	0	0	0	0
	B) PAJAMŲ POKYTIS	Δ	0	0	0	0	0	0

⁶ r. tarpinstitucinio susitarimo 19 ir 24 punktus.

⁷ Jei būtina, t. y. jei veiksmas trunka ilgiau nei 6 metus, reikėtų pridėti papildomų skilčių.

4.1.4. Žmogiškųjų išteklių visos darbo dienos ekvivalentas (įskaitant pareigūnus, laikinus ir išorės darbuotojus) – išsamią informaciją žr. 8.2.1. punkte

(Valdymą atlieka esamas personalas).

POREIKIAI METAMS	N METAI (2007*)	N + 1	N + 2	N + 3	N + 4	N + 5 IR VĒLIAU
IŠ VISO ŽMOGIŠKŲJŲ IŠTEKLIŲ	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5

5. CHARAKTERISTIKOS IR TIKSLAI

5.1. Poreikis, kurį reikia patenkinti per trumpą ar ilgą laikotarpį

TJO Rezoliucijos A. 847 (20) tikslas yra siekti, kad vėliavos valstybės veiksmingai vykdytų pagal tarptautines konvencijas joms skirtus įsipareigojimus, ir padėti valstybėms taikyti šias konvencijas. Tačiau ši rezoliucija nėra labai išsami, todėl TJO nusprendė ją pakeisti kodeksu, kuris būtų skirtas valstybėms, atliekančioms vėliavos valstybių, pakrantės valstybių ar uosto valstybių funkcijas.

TJO kodeksas ir vėliavos valstybių audito sistema bus oficialiai priimti kitoje TJO Generalinėje asamblėjoje 2005 m. lapkritį. Kodeksas ir audito sistema buvo sukurti po to, kai TJO aukšto lygio ekspertai apsvaistė būtinybę numatyti priemones, kurias turi įgyvendinti valstybės, pasirašiusios tarptautines laivybos konvencijas.

Siūlomos priemonės tikslas yra sukurti Europos bendrijai naują teisės aktą, pagal kurį kodeksas ir audito sistema būtų privalomi siekiant suderinti konvencijų įgyvendinimo valstybėse narėse metodus.

5.2. Bendrijai dalyvaujant sukurta pridėtinė vertė, pasiūlymo derėjimas su kitomis finansinėmis priemonėmis ir galima sinergija.

Šis pasiūlymas – tai trūkstama grandis, sujungianti visas saugios laivybos teisinės priemonės.

Be to, pasiūlymas atitinka 2002 m. gruodį Europos Vadovų Tarybos susitikime Kopenhagoje valstybių narių išreikštą norą sukurti Bendrijos kontrolės sistemą, kuri būtų taikoma tikrinant, kaip valstybės narės vykdo įsipareigojimus, nustatytus tarptautiniuose dokumentuose, kurių šalimis jos yra; šiam tikslui pirmiausia reikia į Bendrijos teisę perkelti kodeksą, nustatantį vėliavos valstybių įsipareigojimus, ir audito sistemą.

Taip pat, įgyvendinus šį pasiūlymą, sustiprėtų žalos aplinkai prevencija. Minėtų priemonių visuma padėtų sustiprinti Europos Sąjungos vaidmenį tarptautiniu lygiu.

5.3. Pasiūlymo tikslai, numatomi rezultatai ir susiję rodikliai veikla pagrįsto valdymo sistemos (ABM) atžvilgiu

Toliau pateikiami pasiūlymo tikslai:

- Pagerinti saugumą jūroje, apsaugoti jūrininkus ir aplinką
- Skatinti siekti, kad būtų suteikta „kokybės vėliavos“ valstybės vėliava
- Raginti valstybes nares ratifikuoti tarptautines konvencijas
- Sukurti veiksmingas ir kokybiškas laivybos administracijas
- Parengti veiksmingą vėliavos valstybių audito sistemą

5.4. Įgyvendinimo metodai (preliminarūs)

- Centralizuotas *valdymas*
- Tiesioginis Komisijos
- Netiesioginis deleguojant:
 - vykdomosioms agentūroms
 - Bendrijų įkurtoms įstaigoms, nurodytoms Finansinio reglamento 185 str.
 - nacionalinėms viešojo sektoriaus įstaigoms ir (arba) įstaigoms, teikiančioms visuomenines paslaugas
- asidalijamas *arba decentralizuotas valdymas*
 - kartu su valstybėmis narėmis
 - kartu su trečiosiomis šalimis
- Bendras valdymas kartu su tarptautinėmis organizacijomis (nurodyti)*

Atitinkami komentarai:

6. TEBĖJIMAS IR VERTINIMAS

Direktyvos projekte yra nuostata, pagal kurią reikalaujama, kad valstybės narės praneštų apie nacionalines įgyvendinimo priemones, kurios bus priimtos siekiant perkelti direktyvas į nacionalinę teisę.

Jei apie nacionalines įgyvendinimo priemones nėra pranešama (arba pranešama ne apie visas), automatiškai pradedamos pažeidimų procedūros pagal Sutarties 226 straipsnį.

Jūrų saugumo agentūra stebi tyrimų įstaigų ir valstybių narių laivybos administracijų veiklą.

6.1. Vertinimas:

6.1.1. Ex-ante vertinimas

Dėl kodekso įtraukimo į Bendrijos teisę valstybėms narėms nekils jokių papildomų biudžeto išlaidų.

Valstybės narės jau iš dalies taiko kodeksą tikrinimui ir sertifikavimui pagal Direktyvos 94/57/EB nuostatas. Valstybės narės ratifikavo ir paskelbė galiojančiomis praktiškai visas minėtas konvencijas.

Kita vertus, diegiant kokybiško transporto sistemą (standartas ISO9001/2000), laivybos administracijos turės investicijų ir veiklos išlaidų. Šios išlaidos turės poveikio laivybos pramonei, aplinkai ir užimtumui.

Laivybos administracijos

Trys valstybės narės – Danija, Liuksemburgas ir Jungtinė Karalystė – jau įgyvendino šį standartą. Nors išlaidos, nustatytos poveikio analizėje remiantis atitinkamų valstybių narių pateikta informacija, nėra lengvai palyginamos, galima numatyti apytikrų jų dydį.

Neigiamas poveikis: galima numatyti kai kurių šalių pagrindines investicijų sąnaudas, pradėjus taikyti priemonę ir įgyvendinant sistemą. Kita vertus, tų valstybių narių, kurios ratifikavo beveik visas pasiūlyme nurodytas konvencijas ir jau taiko visas priemones, reikalingas konvencijų įgyvendinimui stebėti, papildomos veiklos sąnaudos bus nedidelės.

Teigiamas poveikis: Nedidelės veiklos sąnaudos, greitas pelnas iš investicijų, geresni vėliavos valstybių rezultatai, rezultatų paskelbimas, biudžeto kontrolės ir išlaidų racionalizavimas, geresnis priemonių, kurių buvo imtasi, atsekamumas, laiko sutaupymas, vėliavos valstybių administracijų įvaizdžio gerinimas, ryšių su kitais saugios laivybos politikos aspektais sustiprinimas.

6.1.2. Priemonės, kurių buvo imtasi atlikus tarpinį arba ex-post vertinimą (panašios ankstesnės veiklos patirtis)

Netaikoma

6.1.3. Būsimų vertinimų sąlygos ir dažnumas

Komisija paruoš ataskaitą, paremtą valstybių narių mėnesio ataskaitomis.

7. KOVOS SU SUKČIAVIMU PRIEMONĖS

Netaikoma

8. IŠSAMI INFORMACIJA APIE IŠTEKLIUS

8.1 Pasiūlymo tikslai, vertinant pagal jų finansines išlaidas: netaikoma

Išsipareigojimų asignavimai mln. EUR (trijų dešimtujų tikslumu)

(Turėtų būti pateikti šių tikslų antraštinės dalys, priemonės ir rezultatai)	Rezultato rūšis	Vid. išlaidos	n metai		n+1 metai		n+2 metai		n+3 metai		n+4 metai		n + 5 metai ir vėliau		IŠ VISO	
			Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų	Rezultatų skaičius	Iš viso išlaidų
VEIKLOS TIKSLAS Nr. 1 ⁸																
1 priemonė																
- 1 rezultatas																
- 2 rezultatas																
2 priemonė																
- 1 rezultatas																
1 tikslo tarpinė suma																
VEIKLOS TIKSLAS Nr. 2...																
1 priemonė																
- 1 rezultatas																
2 tikslo tarpinė suma																

⁸ aip apibūdinta 5.3 skirsnyje

VEIKLOS TIKSLAS Nr. n																
n tikslo tarpinė suma																
IŠ VISO IŠLAIDŲ																

8.2. Administracinės išlaidos

8.2.1. Žmogiškųjų išteklių skaičius ir rūšis

Pareigų rūšis		Personalias, skiriamas priemonei įgyvendinti iš esamų ir (arba) papildomų išteklių (pareigybių arba visos darbo dienos ekvivalentų skaičius)					
		n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai
Pareigūnai arba laikinas personalas ⁹ (06 01 01)	A*/AD	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5
	B*, C*/AST	0	0	0	0	0	0
Personalias, finansuojamas ¹⁰ pagal XX 01 02 str.		0	0	0	0	0	0
Kitas personalas, finansuojamas ¹¹ pagal XX 01 04/05 str.		0	0	0	0	0	0
IŠ VISO		0.5	0.5	0.5	0.5	0.5	0.5

8.2.2. Užduočių, susijusių su priemone, aprašymas: užduotys

Užduotys, susijusios su direktyvos įgyvendinimo valstybėse narėse stebėjimu; galimos bendros su Jūrų saugumo agentūra koordinavimo užduotys ir tarptautinių organizacijų darbo šioje srityje stebėjimas.

8.2.3. Žmogiškųjų išteklių (numatytų teisės aktais) šaltiniai.

- Šiuo metu programos valdymui skirtos pareigybės gali būti pakeistos arba joms skirtas laikas pratęstas.
- Pareigybės, preliminariai skirtos n metų MPS/PBP vykdyti.
- Pareigybės, kurių bus prašoma kitos MPS/PBP procedūros metu.
- Pareigybės, kurios bus perskirstytos, naudojant valdymo tarnybos išteklius (vidinis perskirstymas).
- Pareigybės, reikalingos n metams, tačiau nenumatytos tų metų MPS/PBP.

8.2.4. Kitos administracinės išlaidos, įskaičiuotos į orientacinę sumą (XX 01 04/05 – Administracinės valdymo išlaidos)

⁹ urių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

¹⁰ urių išlaidos NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą.

¹¹ urių išlaidos įskaičiuotos į orientacinę sumą

Mln. EUR (trijų dešimtųjų tikslumu)

Biudžeto eilutė (numeris ir pavadinimas)	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau	IŠ VISO
1. Techninė ir administracinė pagalba (įskaitant atitinkamas išlaidas personalui)							0
Vykdomosios agentūros ¹²							0
Kita techninė ir administracinė pagalba							0
- <i>intra muros</i>							0
- <i>extra muros</i>							0
Iš viso techninei ir administracinei pagalbai							0

8.2.5. *Finansinės išlaidos žmogiškiesiems ištekliams ir susijusios išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą.*

Mln. EUR (trijų dešimtųjų tikslumu)

Žmogiškųjų išteklių rūšis	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau
Pareigūnai ir laikinas personalas (06 01 01)	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054
Personalas, finansuojamas pagal XX 01 02 str. (pagalbinis personalas, deleguotieji nacionaliniai ekspertai, personalas, dirbantis pagal sutartis ir kt.) (nurodyti biudžeto eilutę)	0	0	0	0	0	0
Iš viso žmogiškiesiems ištekliams ir susijusioms išlaidoms (NEĮSKAIČIUOTOMS į orientacinę sumą)	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054	0.054

Apskaičiuota – **Pareigūnai ir laikinasis personalas**

(0,5 x 108 000 € = 54 000 €)

Apskaičiuota – **Personalas, finansuojamas pagal XX 01 02 str.**

nėra

¹²

Prie atitinkamos(-ų) vykdomosios(-ų) agentūros(-ų) reikėtų pateikti nuorodą į konkrečią teisinę galią turinčią finansinę pažymą

8.2.6. *Kitos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

Mln. EUR (trijų dešimtųjų tikslumu)

	n metai	n+1 metai	n+2 metai	n+3 metai	n+4 metai	n+5 metai ir vėliau	IŠ VISO
XX 01 02 11 01 – Misijos	0	0	0	0	0	0	0*
XX 01 02 11 02 – Susitikimai ir konferencijos	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 03 – Komitetai ¹³	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 04 – Tyrimai ir konsultacijos	0	0	0	0	0	0	0
XX 01 02 11 05 – Informacinės sistemos	0	0	0	0	0	0	0
2. Iš viso kitų valdymo išlaidų (XX 01 02 11)	0	0	0	0	0	0	0
3. Kitos administravimui priskiriamos išlaidos (patikslinti, nurodant biudžeto eilutę)	0	0	0	0	0	0	0
Iš viso administracinių išlaidų, nepriskiriamų žmogiškiesiems ištekliams ir susijusioms išlaidoms, (NEĮSKAIČIUOTOS į orientacinę sumą)	0	0	0	0	0	0	0

* nėra poveikio dabartiniam misijų biudžetui

Apskaičiuota – *Kitos administracinės išlaidos, neįskaičiuotos į orientacinę sumą*

Netaikoma

¹³ Nurodykite komiteto tipą ir kuriai grupei jis priklauso